

ISSN: 2012 - 6352

தொண்டன்

ஆரம்பம் 1969 பெற்றவர்

சமய - சமூக - துலக்கிய வெளியீடு

ஒக்டோபர் - 2012

30/=

கூட்டுறவு

ஒக்டோபர் - 2012

மலர் - 44

இதழ் - 09

ஆசிரியர்

லெஸ்லி ஜெயகாந்தன்

இணை ஆசிரியர்

மலர்வேந்தன்

துணை ஆசிரியர்கள்

மெற்றில்டா இராஜேந்திரம்
பெஸ்லீயோ வாஸ்
சந்திரசேகரன் சசீதரன்
பைந்தமிழ்க்குமரன் டேவிட்

ஆலோசகர்கள்

A.G.இராஜேந்திரம்
A.S.யோகராஜா

கணினி வடிவமைப்பு

சுபாஜேனி சங்கர்

வெளியீடு

சமூகத் தொடர்பு நிலையம்.
திரு / மட். மறை மாவட்டம்

முகவரி

சமூகத் தொடர்பு நிலையம்
அ.பெ.என் - 44
மட்டக்களப்பு.

பதிப்பகம்

வணசிங்கா அச்சகம்
மட்டக்களப்பு.

ஆக்கங்களுக்குப் பொறுப்பு

SOCIAL COMMUNICATIONS CENTRE

P. O. BOX - 44

BATTICALOA.

TEL: 065 - 2226486

E.mail: scctribatti@gmail.com

அன்புடன் உங்களோடு 01

மட்டக்களப்பு மறைமாவட்டம் ... 02

நன்றியோடு விடை 05

அன்பின் ஓரசி 07

கிழக்கில் தேர்தலுக்குப் 08

விடிவெள்ளியாய் வந்தவரை 09

கிழக்கக் கூடாதவை 10

டெங்கு ஒழிப்புச் சட்டம் 12

கடுகுக் கதை 14

சுப்பனுக்கும் சோமனுக்கும் 16

சுகமான சுமைகள் 17

தமிழில் கிறிஸ்தவ 19

மாணவர் பக்கம் 21

காலடித் தடங்கள் 22

கிலக்கிய மஞ்சரி 24

போதி மரம் 25

விவிலியங் கற்போம் 27

அறிவை வளர்ப்போம் 28

அளித்தவர்களோ (ஆர்)

விலை : 30/-

ஆண்டு சந்தா : 500/-

(தபாற்செலவு உட்பட)

ஆ
த
4
ட
னி

உ
வ
க
ஒ
ன
ா
ப
ா
க
ா
ா

“நன்றி மற்பது இறைவனை மட்டுமல்ல நம்முடைய உண்மை நிலையையும் மற்பதற்கு சமம். நல்ல இதயமுள்ள மனிதன் இறைவனுக்கு நன்றி சொல்ல மற்பதில்லை.

மனிதன் என்பவன் தனித்து இயங்கக் கூடியவன் அல்ல; தன் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கும் மகிழ்ச்சியாக வாழுவதற்கும் பிரரைச் சார்ந்திருக்கின்றான், பிறரின் உதவி அவசியம் என்று உணர்ந்திருக்கின்றான்.

ஆங்கிலத்தில் ஆழாகச் சொல்லவார்கள் ‘No man can live as an Island’ என்று. எந்த மனிதனும் ஒரு தனித் தவாக வாழுமுடியாது. எனவே, ஒரு மனிதன் இன்னொரு மனிதனிடம் தங்கி வாழ, உறவைப் பேண அமைக்கப்படுகின்றான். எனவே, பிறருடன் வாழும் போதும் நன்மைகளைப் பெறும் போதும் நன்றி கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கின்றான்.

நன்றி என்கின்ற புண்ணியத்தில் வளரும் மனிதன் மற்ற மேன்மையான புண்ணியங்களையும் எளிதாகப் பெற்றுக்கொள்கிறான்.

புகழ் பெற்ற பேச்சாளர் ‘சிசரோ’ சொல்கிறார் “நன்றி என்பது முதன்மையான புண்ணியம் மட்டுமல்ல, எல்லாப் புண்ணியங்களுக்கும் மூல காரணமாக விளங்கும் புண்ணியமாகும்.”

நன்றி கூறுவதில் 3 விதமான மனிதர்கள் உள்ளனர்.

1) கிடைத்த நன்மைத் தனத்திற்கு நன்றி கூறாதவர்கள்.

பிறர் உதவி செய்தாலும் அந்த உதவியை நினைத்துக் கூடப் பார்க்காமல் வாழ்வர்கள். தங்களைப்பற்றியே சிந்திப்பதில் முழுநேரத்தையும் செலவிடும் சுயநலவாதிகள். பிறர் தங்களுக்கு உதவி செய்வது அவர்களது கடமை என வாழுபவர்கள்.

2) நன்மையான காரியங்களுக்கு நன்றி சொல்பவர்கள்

செய்த உதவியின் நியித்தம் வெறுமனே நன்றி கூறி நிற்பவர்கள். தொழுநோய் நீங்கியதற்காக இறைவாக்கினர் எல்சாவிற்கு நாமானும், ஆண்டவர் இயேசுக் க்ரிஸ்துவுக்குச் சமாரியரும் நன்றி செலுத்தினர். கடவுளிடமிருந்து பெற்ற வரங்களுக்காக நன்றி செலுத்துவோர் ஒரு சிலரே. திருப்பலி என்றால் “நன்றியிறிதல்” என்றுதானே பொருள். எனவே, இது வேண்டும் அது வேண்டும் என்று நிற்காமல் இறைவன் செய்த நன்மைத் தனங்களையும் நினைத்து நன்றி செலுத்த வேண்டும். எனவே, தாழ்ச்சி உடையவர்கள் மட்டுமே நன்றி சொல்லமுடியும்.

3) எல்லாச் சூழ்நிலையிலும் நன்றி செலுத்துவர்கள்

நன்றி சொல்லுதலின் முழு வடிவம் இது. ஆன்மீக வாழ்விலும் அற வாழ்விலும் முதிர்ச்சி பெற்ற மனிதர்கள் மட்டுமே இன்பத்திலும் துப்பத்திலும் உடல் நலத்திலும் நோயிலும் நன்றி செலுத்துவர். ‘தொலோ 5:18 சொல்கிறது.., “எல்லாச் சூழ்நிலையிலும் நன்றி செலுத்துவங்கள்”.

எனவே, மறைமாட்டக் குருக்கள், தூறவிகள் அனைவரும் இன்றைய நாட்களிலே நன்றி கூறக் கடமைப் பட்டிருக்கிறோம். இவ்வளவு காலமும் எம்மை வழிநடத்திய ஆயர் அதிமேதகு ஜோசப் கிங்ஸ்லி சுவாமிபிள்ளைக்கு நன்றி கூறும் காலம். பல பிரச்சினைகள், போராட்டங்கள் மத்தியிலும் எம்மை வழிநடத்திய ஆயருக்கு ஆயர்ம் கேள்கிறார்கள். நாம் புதிய மறை மாவட்டமாகப் பிரிந்தாலும், ஆயரின் பணியை மறந்து விடக்கூடாது. அவர் செய்த நன்மைகளுக்கு இந்த வேளையிலே நன்றி கூறி நிற்கின்றோம். அத்தோடு பணியாற்றிய குருக்களுக்கும் நன்றி கூறுகின்றோம்.

துன்பாங்களுக்கு நன்றி - காரணம் அவை இன்பத்தைச் சமந்து நிற்கின்றது.

வேதனைக்கு நன்றி - காரணம் நம் உண்மை நிலையை நமக்குக் காட்டுகின்றது.

தோல்விக்கு நன்றி - காரணம் ஆக்கத்தோடு செயல்படக் கற்றுத் தருகிறது.

சாவக்கு நன்றி - காரணம் மனித வாழ்வின் நிலையானமயையும் விண்ணக வாயிலையும் திருக்கின்றது.

நன்மைக்கு நன்றி கீழ்ப் பிறவி

நன்மைக்கு நன்றி கூறுவன் மனிதப் பிறவி

அனைத்திற்கும் நன்றி கூறுவன் தெய்வப்பிறவி

• - ஆசர்யர் -

மாலை

இறைவாக்கு

“ஆண்டவருக்கு நன்றி சொல்லுங்கள்,

ஏனைனில் அவர் நல்லவர்;

என்றென்றும் உள்ளது அவரது பேரன்பு”

● (தி.பா. 118:1)

10

மாண்பாவுடத்தின் டெக்கனப்பு

ஆதூர் ஆயூர்கா பேரூரூரே திருக்குதி
ஜோசப் பியான்னையார் ஆலைக்கை

பதிலி ஏற்பு பெருநகர் விழாக்கோலம்!

கொழும்பு துணை ஆயர், உட்பட ஏனைய மறை மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த ஆயர்கள் பஸரும் கலந்து கொண்டனர். அத்துடன் குருக்கள், துறவியர், படைத்துறை அதிகாரிகள், பிரமுகர்கள், ஏனைய சமய பெரியார்கள் உட்பட பெருந்திரளான மக்கள் இப்புனித நிகழ்வில் கலந்து கொண்டு சிறப்பித்தனர்.

காலை 9.30 மணியளவில் பான்ட் வாத்திய இசை யுடனும் மற்றும் கலாசார நடனங்களுடனும் ஆயரில்லத் திலிருந்து ஆயர்களும் குருக்களும் ஏனைய பெரியார்களும் ஊர்வலமாக அழைத்து வரப்பட்டு தமிழ்ப் பண்பாட்டு முறைப்படி வரவேற்கப்பட்டனர்.

முதல் நிசழ்வாக, மட்டக்களப்பு புதிய மறை மாவட்டமாகப் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டதையும், முதல் ஆயராக பேரூர் தந்தை யோசப் பொன்னையா ஆண்டகை நியமிக்கப்பட்டுள்ளதையும், புளியந்தீவீ புனித மரியாள் இணைப் பேராலயம் புதிய மறை மாவட்டத்தின் பேராலயமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளதையும் அறிவிக்கும் திருத்தந்தையின் பிரகடனங்கள் வாசிக்கப்பட்டு உத்தியோக பூர்வமாக புதிய ஆயரிடம் கையளிக்கப்பட்டது. பின்பு அவை தமிழ் மொழியிலும், சிங்கள மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டன.

தொடர்ந்து இடம்பெற்ற திருப்பலியில் திருவரையாற்றிய புதிய ஆயர் தமது உரையில்:

“இறைவனது திட்டங்கள் மகத்தானவை. அவற்றம் செயல்பாடுகள் வியப்புக்குரியவை. அவற்றை தேர்ந்து தெளியும் அறிவையும் தம் ஆவியின் வழியாக நிறைவாக பொழுதின்றார். இன்றைய நிகழ்வானது இப்பிரதேசத்திலே திருச்சபையின் வளர்ச்சியைப் பதிவுசெய்வதாகவும், எதிர்கால அபிவிருத்தியை முன்னிறிவிப்பதாகவும் அமைகின்றது”

என்று குறிப்பிட்டார். மேலும் அவர்

கி திருகோணமலை - மட்டக்களப்பு மறை மாவட்டத் திலிருந்து பிரிந்து தனி மறை மாவட்டமாக பிரகடனப்படுத்தப்பட்டுள்ள மட்டக்களப்பு மறை மாவட்டத்தின் முதல் ஆயராக நியமனம் பெற்றுள்ள பேரூரட் தந்தை யோசப் பொன்னையா ஆண்டகையின் பதவி ஏற்பு நிகழ்வும் திருச்சடங்குகளும் கடந்த 23^ஆ திகதி மட்டக்களப்பு புனித மரியாள் பேராலயத்தில் நடை பெற்றன.

திருத்தந்தையின் பிரதிநிதியான பேரூரட் தந்தை ஜோசப் ஸ்பிற்றரி ஆண்டகையின் தலைமையில் நடை பெற்ற இந்நிகழ்வில் யாழ் ஆயர்,

பேசுகையில்:

“இறைவன் மனித அவதாரமெடுத்து நல்ல ஆயனைப் போன்று காணாமல் போன ஆடுகளைத் தேடி மீட்கும் பணியில் ஈடுபட்டார். இயேசுவின் வாழ்வில் நல்ல ஆயனுக்குரிய பண்புகள் விளங்கின. அவர் தனது வாழ்வையே ஆடுகளுக்காக அர்ப்பணித்தார். காணாமல் போன ஆடுகளைத் தேடிச்சென்று அவற்றை மீண்டும் மந்தைக்குக் கொண்டுவைந்து சேர்ப்பதே ஒரு நல்ல ஆயனின் முக்கிய பணியாக இருக்க வேண்டும் என்று இயேசு வலியுறுத்துகிறார். அதனையே அவர் தம் வாழ் வாக்கினர். புனித பவுல் தமது சீடரான திமோத் தேயுவக்கு எழுதிய மடலில் ஆயருக்குரிய அறிவுரை வழங்குகின்றார். “உன் மீது என் கைகளை வைத் துத் திருப்பணியில் அமர்த்திய போது உனக்குள் எழுந்த கடவுளின் அருள் கொடையினைத் தூண்டி எழுப்புமாறு நினைவுறுத்துகிறேன்” (2 திமோ 1:6) எனக்

கூறுகிறார். இறைவன் எமக்குத் தந்த கொடைகளை பற்றி ஏரியச் செய்து உண்மையான நம்பிக்கையின் சாட்சிகளாக மாறவேண்டும். நம்பிக்கையில் தளர்ந்து போகக் கூடாது.

நற் செய் தியில் புனித பேதுருவை நல்ல ஆயனுக்குரிய பண்புகளில் வளர உறுதிப்படுத்துகின்றார். “என் ஆட்டுக் குட்டி களை பேணி வளர்”. “என் ஆடு களை மேய்” எனக் கூறுவதன் மூலம் எமக்கும் அவர் தந்துள்ள பொறுப்புகளையும் கடமைகளையும் நினைவுபடுத்துகின்றார். ஒரு கிறிஸ்தவன் தன் வாழ்வை தந்தையாகிய இறைவனுக்கு அர்ப்பணித்து பிரமாணிக்கமாக

- மலர்வேந்தன் -

வாழ முன்வரவேண்டும். அவ்வாறாயின் திருப்பலி முடிந்து வீடு செல்லும் போது நம் வாழ்க்கைப் பலியை தொடங்க வேண்டும். அதாவது எங்கள் நேரத்தை, சிரமங்களை, பணத்தை, அறிவை, நல்ல ஆரோக்கியத்தை பிறருடன் பசுரந்துகொள்ள முன்வர வேண்டும்

இன்றும் கீரில் துவை அறிந்தும் அறியாதவர்களாய், முகவரியை தொலைத்தவர்களாய், ‘வெந்ததை தின்று, விதி வந்தால் சாவோம்’ என நம்பிக்கை வரட்சி அடைந்தவர்களாய் வாழ்வில் தினம் தினம் எதிர்கொள்ளும் சோதனைகளாலும், வேதனைகளாலும் சோர்விழுந்து, களைப் பற்று எதிர்நோக்கின்றி வாழ்பவர்கள் எம்மதியிலும் உள்ளனர்.

அதைவிட மேலாக ஓரே நாட்டில் வாழ்ந்தாலும், இன, மத, மொழி, சாதி, பிரதேச வேறுபாடுகளினால் பிளவுபட்டு, வேற்றுமை உணர்ச்சிகளால் புரையோடி பகை மையை வளத்துக் கொண்டு ஒப்புரவின்றி நலிவுறும் இலங்கைத் தாய் ஈன்றெடுத்த பிள்ளைகளுக்கு நல்ல ஆசிரியனாய், நல்ல வழிகாட்டியாய், நற்போதகனாய், நல்ல ஆசானாய், திகழ என்னையும் இறைவன் பெயர்ச்சொல்லி அழைப்பதை உணர்கிறேன்.

இயேசு பரிந்துரைக்கும் நற்செய்தி விழுமியங்களான உண்மை, அன்பு, நீதி, அமைதி, சமத்துவம், சோதரத்துவம் போன்றவற்றை தன்னகத்தே கொண்ட இறையரசு இயக்கத்தை இம்மறை மாவட்டத்தில் மேலும் வளரச் செய்வதும், அதற்காக சூருக்கள், துறவறத்தார், பொது நிலையினர், ஆசிய அனைத்து தரப்பினரையும் உள்வாங்கி அனை வரையும் இணைத்துக்கொண்டு அனைவரையும் பங்கேற்கச் செய்வதே எமது இலக்காகும்.

“உங்களுள் பெரியவராக இருக்க விரும்புகிறவர் உங்கள் தொண்டராய் இருக்கட்டும். உங்களுள் முதன்மையானவராக இருக்க விரும்புகிறவர் அனைவருக்கும் பணியாளாய் இருக்கட்டும்” என்று மொழிந்த இயேசு வின் உண்மைச் சீடனாகி அனைவருக்கும் அன்புப் பணி புரிந்து வாழ ஆசிக்கின்றேன். தமது நற்செய்திப் பணிவாழ்வில் பல இன்னல்கள், நெருக்கடிகள், புறக்கணிப்புகள் எனப் பல்வேறு போராட்டங்களின் மத்தியில் பயணித்த புனித பவுவிடம் “அஞ்சாதே! உனக்கு என் அருள் மட்டும் போதும்” எனக்கூறி பவுலை ஊக்குவித்த இயேசு வின் வார்த்தைகள் எனக்கும் தூண்டுதலாய் உள்ளன”.

இவ்வாறு ஆயனின் பணியை, பொறுப்பை சாறு பிழிந்தாற் போல் விளக்கிய ஆயர் தமது பணிக்கு இறை ஆசிரையும் இறைமக்களது ஒத்துழைப்பையும் வேண்டி நிறைவு செய்தார்.

திருப்பலியின் இறுதியில் கடந்த 29 ஆண்டுகளாக இம் மறை மாவட்டத்தை ஆண்டு நடத்தி வளர்த்து உருவாக்கி அனைவரது மனத்திலும் இடம் பிடித்துள்ள ஆயர் பேரருள் தந்தை யோசப் கிங்ஸ்லி சவாமி பிள்ளை அவர்களது பணிகளையும் குணநலன்களையும் பாராட்டி நன்றியுரை வழங்கினார், மறை மாட்டத்தின் மூத்த சூருக்களுள் ஒருவரான அருள் தந்தை கலாந்தி டொமினிக் சாமிநாதன் அவர்கள். அதனைத் தொடர்ந்து முப்பெரும் விழாவைக் கொண்டாடும் இப்புனித நிகழ்வில் மறை மாவட்ட வரலாற்றை ஆவண மாகத்தரும் ‘எழுவான்’ என்னும் சிறப்புமல்ல வெளியிட்டு வைக்கப் பட்டது. அருட்தந்தை டொமினிக் சாமிநாதன் அவர்களை முதன்மை ஆசிரியராக்க கொண்டு வெளியிடப்பட்டுள்ள இம்மலரது பெயர்,

அதன் உள்ளடக்கம் பற்றி மிகச் சுருக்க மாக எடுத்துக் கூறி அறிமுகப்படுத்தினார் அருட்தந்தை நவாஜி அவர்கள். நூலின் ஆசிரியர் குழுவினர் ஆயர் கனுக்கும் மற்றும் அதிதிகளுக்கும் சிறப்பு மலரை வழங்கியதோடு இறை ஆசிருடன் விழா நிகழ்வுகள் நிறைவாகின.

மட்க்கள்ப்பு தனி மறை மாவட்டமாக உருவாகியிருப்பதும், நம்மத்தியிலிருந்து முதல் ஆயர் பதவி ஏற்றிருப்பதும் வரலாற்று முக்கியத்துவமானதும் நம் அனைவருக்கும் மிகிழ்ச்சி தருவதுமான நிகழ்வாகும்.

திருகோணமலை - மட்க்கள்ப்பு என தனித் தனியாக இரண்டு மறைமாவட்டங்கள் உருவானாலும் கிழக்குமாகாணம் என்பது அனைத்தையும் உள்ளடக்கியதாகும். அரசியல் ரீதியாக முக்கியத்துவம் பெற்றுள்ள கிழக்குப் பிரதேசம் பல்வேறு சமூக, பொருளாதார பிரச்சினைகளுக்கு முகங்கொடுத்து தமது தனித் துவத்தைக் காப்பாற்றவேண்டியுள்ளது.

நிர்வாகப் பிரிவுகளைக் கடந்து ஒற்றுமையையும் சகோதரத்துவத்தையும் வளர்ப்பதும் குறுகிய மனோபாவங்களை விடுத்து இயேசுவின் அன்புக்கும், விசுவாசத்துக்கும் சாத்சிகளாக வாழ்வதுமே வருங்காலத்தில் கிழக்கு மறை மாவட்டங்களை உயர்த்திவைக்கும் என்பது அனைவரும் உள்ள கொள்ளத்தக்க தாகும்.

கலூருக்கார் வினா துறை தேவையாகி விடுதல்

திருக்கோணமலை
 - மட்டக்களப்பு
 மறை மாவட்ட
 ஆயராக 29 வருடங்
 களைக் கடந்து பணி
 புரிந்து தற்போது திரு
 கோணமலை மறைமாவட்ட
 ஆயராகப் பொறுப்பேற்றுள்ள
 பேரருள் தந்தை கலாநிதி யோசப்
 கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை ஆண்டகை
 யவர்களின் காலத்தால் அழியாத
 பணிகளை ‘தொண்டன் குடும்பம்’
 நன்றியோடு நினைவிற்கொள்கிறது.
 திருக்கோணமலை - மட்டக்களப்பு மறை
 மாநில சமூகத் தொடர்பு நிலையம்
 மட்டக்களப்பில் சிறப்பாக இயங்குவதற்கும்,
 தேசிய அமைப்பான கத்தோலிக்க வானொலி
 நிகழ்ச்சிப் பிரிவைகொண்டு வந்து நடத்துவதற்கும்,
 முழுக்காரணமாக இருந்தவர் ஆயர் யோசப் கிங்ஸ்லி
 சுவாம்பிள்ளை ஆண்டகை அவர்கள்தான் என்பது
 வெளியிடமல்ல.

அதுமட்டுமல்ல, காலத்திற்குக் காலம் பொருத்தமான அருட்
 தந்தையர்களை இனங்கண்டு சமூகத் தொடர்பு நிலையத்தின்
 இயக்குனர்களாக நியமித்து வளப்படுத்தியதும் ஆயரின்
 அற்புதமான பணிகளில் ஒன்றாகும்.

2ம் வத்திக்கான் சங்கம் காட்டிய வழியில் நீண்டதாரப் பார்வையின்
 அடிப்படையில் எது மறைநிலத்தில் விவிலியம், மறைக்கல்வி, திரு
 வழிபாடு, சமூகப் தொடர்பு, சமூக பொருளாதார முன்னேற்றம், கிறிஸ்தவ
 ஒன்றிப்பு, பல்சமய உரையாடல் போன்றவற்றில் ஆயர் அவர்கள் காட்டிய
 ஈடுபாடு, அதற்காக அவர் தீடிய நீண்டகால குறுகிய செயற்றிடங்கள்
 என்பன அவரின் திறமையின் அற்புதமான வெளிப்பாடுகள் ஆகும்.

செல்வம் இருப்பது அங்கே!

வாழுது உயிர்கள் இங்கே!

- குறிப்புகள் -

(அண்மையில் வேவியூந்தபள்ளியிப்பாரம் ஒன்றிலிருந்து....)

நாள்பேரி - வட்டத்தின்காலி மாண்பாளி)

- உலகின் மூன்று பெரும் பணக்காரர்களின் சொத்து 48 ஏழை நாடுகளின் சொத்தை விட அதிகம்.
- உலகின் 32 தனிநூர்களின் ஆண்டு வருமானம் இந்தியா, பாகிஸ்தான், பங்களாதேஷ், நேபாளம், சுரான், ஆப்கானிஸ்தான், இந்தோனேசியா ஆகிய நாடுகளின் ஆண்டு வருமானத்தை விட அதிகம்.
- 358 பேரின் சொத்து 250 கோடி மக்களின் சொத்தைவிட அதிகம்.
- இன்று உலகில் ஓவ்வொரு நாளும் 3.6 வினாடிக்கு ஒருவர் பட்டினியால் இறக்கிறார்.
- இன்றைய மக்கள் தொகை 680 கோடி. உலகில் ஓவ்வொரு நாளும் 720 கோடி மக்கள் உண்பதற்குத் தேவையான அளவு உணவு உற்பத்தியாகின்றது. இருப்பினும் 130 கோடிக்கும் மேலான மக்கள் பட்டினியில் வாடுகின்றனர். கணக்கிட்டுப் பார்த்தால் 170 கோடி மக்களுக்குப் போய்ச் சேரவேண்டிய உணவு ஓவ்வொரு நாளும் வீணாகக் குப்பையில் ஏறியப்படுகின்றது. அதாவது ஆயிரம் கோடி டாலருக்கு மேற்பட்ட உணவை ஆண்டுதோறும் வீணாக்குகிறோம். இதனால் ஓவ்வொர் ஆண்டும் 30 இலட்சம் மக்கள் பட்டினியால் இறக்கின்றனர். இவர்களில் பெரும்பாலானோர் குழந்தைகள்.

பங்குத்தளச் திருச்சபையின் வளர்ச்சிக்கு கடேச குருக்களின் பணியின் அவசியத்தை கவனத்தில் கொண்ட ஆயர் அவர்கள் சிறப்பாகக் கீட்டமிட்டதன் பயனாக திருகோணமலை மறைமாவட்டம், மட்டக்களப்பு மறைமாவட்டம் என்பன குருக்களின் தேவையில் தன்னிறைவைக் கண்டுள்ள பெருமையும் ஆயரரேயே சாரும்.

திருகோணமலை - மட்டக்களப்பு ஆயராக பேருஞ் தந்தை யோசப் கிங்ஸ்லி சுவாமிபிள்ளை ஆண்டகை பொறுப்பேற்ற காலம் தொடக்கம், இனக்கலவரம், தொடர்யுத்தம், போராட்டக் குழுக்களிடையே ஏற்பட்ட மோதல்கள், வன்செயல்கள், இயற்கை அனர்த்தங்கள், என்பனவற்றின் தாக்கங்களுக்கு, சவால்களுக்கு முகம்கொடுக்கவேண்டியிருந்தது. இவற்றின் காரணமாக ஏற்பட்ட இடப் பெயர்வுகள், அகதிகள், அநாதைகள், கைம்பெண்கள் ஏராளம். இவர்களுக்குரிய பணிகள் ஆயரால் ‘எகெட்’ நிறுவனமுடாக நடைமறைப்படுத்தப்பட்டது. இது அவரது அன்புக்கும் அரவணையுக்கும் உரிய அடையாளமாக மினிர்கின்றது.

ஆயர் அவர்களைப் பொறுத்தமட்டில், மக்களுக்கு அவர் எளிதில் கிடைக்கும் பண்பாளராக காணப்பட்டமை ஒரு சிறப்பம்சமாகும். அவரை எவரும் எவ்வேளையிலும் சந்திக்கலாம். அவரது அன்பான வரவேற்பு, தந்தை போன்ற பரிவு, தாயைப் போன்ற பாசம், வழிகாட்டும் திறன் என்பன அவரின் பால் மக்களிடம் ஈர்ப்பை ஏற்படுத்தியிருந்தன.

மன்னார் ஆயர் பேரருட் திரு. இராயப்பு யோசேப்பு அவர்கள், ஆயர் கிங்ஸ்லி ஆண்டகை பற்றி பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார். “சிறந்த இராஜதந்திரி” என நகைச்சுவையாக அறியப்படும் ஆயர் கிங்ஸ்லி அவர்கள் சிக்கலான சூழ்நிலைகளையும் மிக இலாவகமாகக் கையாளக்கூடிய திறமை பெற்றவர் என பலராலும் பாராட்டப்படுவார். யாரும் இலகுவில் அனுக்க்கூடிய மிகவும் எளிமையானவர், இனிமையானவர்! மன்னாரில் அவரை அறியாத மக்கள் இல்லை”.

ஆயரின் பண்பை விளம்ப இதனை விட நமக்கு வேறு என்ன சான்று வேண்டும்?

தம் திருச்சபையின் வளர்ச்சிக்காக கிறிஸ்து பாடுப்பட்டது போல், மூன்று தசாப்தங்களாக தனது மறை மாநில வளர்ச்சிக்காக ஆயர் அவர்கள் தாங்கிய பாடுகள் ஏராளம். எனினும் படிலைப் போல் அனைத்தையும் தாங்கியவர் அவர். அங்சுவு மில்லை, தளர்வடையவுமில்லை, வீறு நடைதான் போட்டார்.

தன் நுடைய பணிக் காலத் திலேயே மட்டக்களப்பு என்னும் மறைமாவட்டத்தையும், திருகோணமலை என்னும் மறைமாவட்டத்தையும் உண்டாக்கிவிட காரண கர்த்தாவாக இருந்து விட்டு, திருகோணமலை மறை மாவட்டத்தை வளப்படுத்த அங்கு சென்று விட்டார்.

நல்லதொரு போராட்டத்தில் ஈடுபட்டு, சீரியதொரு புந்தயத்தை ஒடி முடித்து விட வீணாக்கச் செல்லும் ஆயரை ‘தொண்டன் குடும்ப’ நன்றியோடு, வாழ்த்தி, திலகமிட்டு விடைதருகின்றது. ■

அன்று ஓரு தினம் அன்னை தெரசா அவர் அடை மழை வேளை ரயிலிலே போகையில் மரத்தடி ஒன்றிலே மனிதன் நனைந்தபடி நின்றதைக் கண்டார் அன்னைத் தெரசாவும் மழையது குளிரில் கொடுகிய மனிதனை காத்திடும் என்னம் அன்னைக்கு இருந்தும் ரயிலது வேகமோ அதிகரித்திருந்ததால் அப்படியே சென்றாரே அன்னைத் தெரசாவும்.

அந்த நினைவோடே சென்று திரும்பிய அன்னைத் தெரசா கண்டந்தக் காட்சி இதயமது வெடிப்பது போலவே இருந்திட மரத்தடியில் மனிதன் மரித்துக் கிடந்தானே தான் கண்ட காட்சியின் எண்ண வெளிப்பாடாய் மனிதன் அவன் தானும் உரிய மாண்புனே மரித்திட வேண்டுமென நினைத்ததனாலே முதியேர் இல்லமொன்றை அமைத்தாரே அம்மானை.

இறக்கின்ற தறுவாயில் இருப்போரை ஆதரித்து நிம்மதியாகவே மரணத்தை அமைத்திட இடமொன்றைத் தேடி அலைந்திட்ட அன்னையும் நகராட்சி தலைமை மருத்துவ அதிகாரி டாக்டர் அகமதுவின் பேருதவியாலே பிராமணர் ஓருவரால் கட்டி அன்பளித்த சத்திரங்கள் இரண்டை அடையாளம் கண்டுமே பொறுப்பதை ஏற்றாரே அறிவிரோ அம்மானை.

நாளாக நாளாக மருத்துவ சேவையில் நல்ல பயிற்சிகளைப் பெற்ற நம தன்னையும் பல தரப்பட்ட பாரிய நோய்களுக்கு வைத்தியம் செய்திட கை தேர்ந்து நின்றாரே பேறுகால மருத்துவமும் புற்றுநோய் நெஞ்சுநோய் தொழுநோய் மஞ்சள் காமாலை உள்ளிட்ட அறுவைச் சிகிச்சை ஆக்யவற்றிலே அனுபவம் நிறைந்தாரே அன்னையும் அம்மானை.

இப்படியான சிறந்ததோர் சேவகியை இவ் வுலகமும் பெற்றுமே இருந்ததை ஆயிரத்து தொள்ளாயிரத்து அறுபத்து நான்கிலே ஆறாவது சின்னப்பர் பாப்புவாய் இருந்தாரே அமெரிக்கா சென்ற பாப்பு அரசருக்கு அழகிய கர் ஓன்று அன்பளிப்பு ஆனதே இந்திய தேசம் வந்த பாப்பரசர் தானும் காரினைக் கொண்டுதான் வந்தாரே அம்மானை.

இந்தியாவைச் சுற்றிப் பயணங்கள் செய்து இறுதியில் காரினை அன்னைக்குக் கொடுக்க புன்னகை பொங்கிட ஏற்றாரே காரினையே இருந்ததே அவரிடம் சிறப்பான திட்டமும்தான் நன்கொடை கேட்டு யாசகம் செய்யும் நான் சொகுசாகக் கார் ஏறி வலமது வருவதோ நல்ல காரியங்கள் தேவையாய் இருந்ததால் நல்ல விலையதற்கு விற்றாரே காரதை.

- கொடரும் ...

சிறுக்கிள்

தேர்தலுக்குப் பின் தேவைப்படுவது

என்னோடு?

அவசர அவசரமாக நடந்த மாகாண சபைத் தேர்தல் முடிந்துவிட்டது. அதிகாரமற்ற – மத்திய அரசாங்கத்தின் கிடூக்குப் பிடிக்குள் சிக்கியுள்ள மாகாண சபைகளால் மக்களுக்குக் கிடைக்கப்போவது எதுவுமில்லை. உலக நாடுகள் தமது நலன்களுக்காகக் கொடுக்கும் நெருக்கு வாராங்களிலிருந்து நெளிந்து தப்பித்துக் கொள்ள உரிய காலத்திற்கு முன்பே மாகாண சபைகளைக் கலைத்து, தேர்தலை நடத்தி, அதில் ஓரளவு வெற்றியும் கண்டிருக்கிறது அரசாங்கம்.

வடமத்திய-சப்பிரகமுவ மாகாணங்களில் அமோக வெற்றிபெற்றுள்ள அரசு கிழக்கு மாகாணத்தில் மட்டும் சற்று இடறி உள்ளது. ஆனால், சிறுபான்மை இனங்களுக்குள் நலன்களை மேம்படுத்துவதுந்தான் ஒரு ஜனநாயக இருக்கும் ஒற்றுமை இன்மையும்,

முன்னணி அரசின் முட்டாள்தனமாகும்; அழிவுகளுக்கு வித்திடும் அடாவடித்தனமும் மேலாதிக்கம் செய்ய முயல்வதோ நடைமுறைக்குத்தவாத களும் ஜக்கிய மக்கள் மாகும். மேலும் இது நாடு முழுவதையும் பொத்த, சிங்கள மய்ப்படுத்த வேலையை முனையும் பேரினவாதிகளுக்கு வாய்ப்பானதாகவே முடியும். வடக்கு, இலகுவாக கிழக்கு சிறுபான்மையினரது நிலங்கள் பாதுகாப்பு, அபிவிருத்தி என்ற கிடும்.

பெயரால் அபகரிக்கப்படுவதும், புதிது புதிதாய் தேவையற்ற இடங்களில் முளைக்கும் விகாரைகளும், புத்தர் சிலைகளும், பள்ளிவாசல்களில் நடைபெறும் அத்துமீறல்களும், இந்து ஆலயங்களில் அகற்றப்படும் தெய்வச் சிலைகளும் பேரினவாதிகளின் மனப்போக்கை வெளிச்சமிட்டுக் காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையிலும் விழிப்பற்ற குருடர்களாய், சிறுபான்மை இனங்கள் ஆளும் போட்டியிலும் அதிகாரப் போட்டியிலும் கட்டிப் புரள்வது நமது மக்களுக்குச் செய்யும் வரலாற்றுத் துரோகமாகவே இருக்கும். கிழக்கு மாகாண அரசியல்வாதிகள் தமக்குள் ஒற்றுமையிடன் மாகாண சபைகளுடாகக் கிடைக்கும் அற்பசொற்ப அதிகாரங்களைப்

ஆனால்

கிழக்கு

வாழ் மக்கள்

தான் என்றும்

கொதி நிலைக்குள்

ஒயே தள்ளப்படுவர்.

கிழக்கு, தமிழ் மக்களின்

பாரம்பரிய தாயகம் ஆயினும்,

இன்று தமிழரும், இல்லாமய

ரும், சிங்களவரும், பறங்கியரும்

வாழும் பிரதேசமாக மாற்றப்பட்டு

விட்டது. இதுவே யதார்த்தம், இதை

ஏற்றுக் கொண்டுதான் ஆகவேண்டும்.

இங்குள்ள பல்லினத் தன்மையை ஏற்று,

மதிப்பளித்து அனைத்து மக்களும் அமைத்தியோ

டும், பாதுகாப்போடும் வாழும் குழலை ஏற்படுத்து

வதும் இங்கு வாழும் மக்களின் சமூக பொருளாதார

ஆனால், சிறுபான்மை இனங்களுக்குள் நலன்களை மேம்படுத்துவதுந்தான் ஒரு ஜனநாயக

இருக்கும் ஒற்றுமை இன்மையும்,

ஆட்சிக்குரிய பண்பாகும். அதைவிடுத்து, கிழக்கு மாகாணம்

குறுகிய மனோபாவங்களும், சுய என்களுக்கு உங்களுக்கு என்று உரிமை பாராட்டுவதோ,

நலனும், ஆதிக்கப்போக்கு மேலாதிக்கம் செய்ய முயல்வதோ நடைமுறைக்குத்தவாத

களும் ஜக்கிய மக்கள் முட்டாள்தனமாகும்; அழிவுகளுக்கு வித்திடும் அடாவடித்தனமு

முன்னணி அரசின் மாகும். மேலும் இது நாடு முழுவதையும் பொத்த, சிங்கள மய்ப்படுத்த

வேலையை முனையும் பேரினவாதிகளுக்கு வாய்ப்பானதாகவே முடியும். வடக்கு,

இலகுவாக கிழக்கு சிறுபான்மையினரது நிலங்கள் பாதுகாப்பு, அபிவிருத்தி என்ற

கிடும். பெயரால் அபகரிக்கப்படுவதும், புதிது புதிதாய் தேவையற்ற இடங்களில்

முளைக்கும் விகாரைகளும், புத்தர் சிலைகளும், பள்ளிவாசல்களில்

நடைபெறும் அத்துமீறல்களும், இந்து ஆலயங்களில் அகற்றப்படும்

தெய்வச் சிலைகளும் பேரினவாதிகளின் மனப்போக்கை வெளிச்சமிட்டுக்

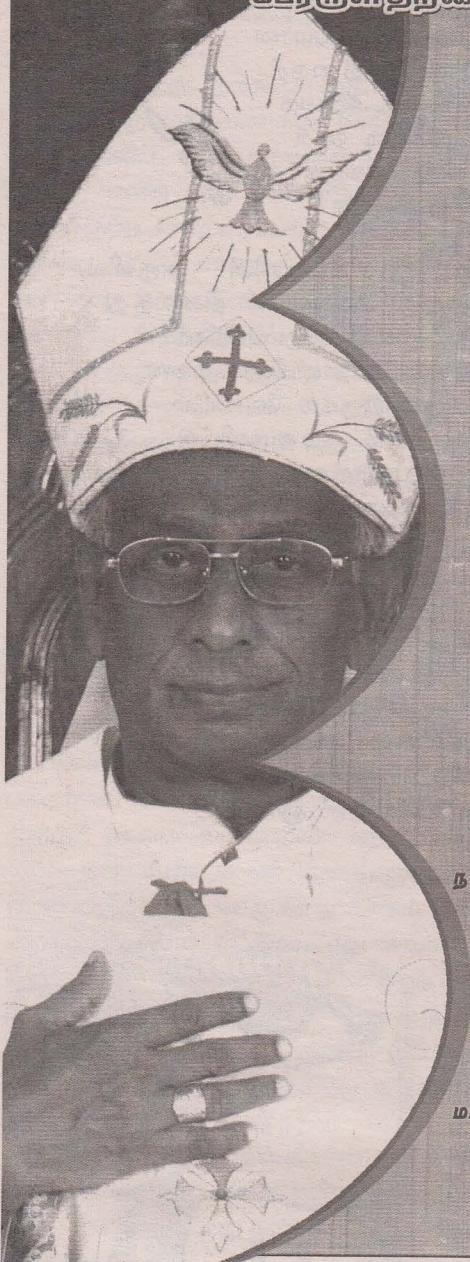
காட்டிக்கொண்டிருக்கின்றன. இந்த நிலையிலும் விழிப்பற்ற குருடர்களாய்,

சிறுபான்மை இனங்கள் ஆளும் போட்டியிலும் அதிகாரப் போட்டியிலும்

கட்டிப் புரள்வது நமது மக்களுக்குச் செய்யும் வரலாற்றுத் துரோகமாகவே

இருக்கும். கிழக்கு மாகாண அரசியல்வாதிகள் தமக்குள் ஒற்றுமையிடன் மாகாண சபைகளுடாகக் கிடைக்கும் அற்பசொற்ப அதிகாரங்களைப்

விழவெள்ளியாய் வந்தவரை அடியணி ந்து போற்றுவோம்
பேரருள்தந்தை யோசுப் கிங்ஸ்லி சுவாம்பிள்ளை
ஆண்டகை அவர்களுக்கு அர்ப்பணம்

யாழ்நகர்ன் ஊர்காவற்றுறை தந்த தலைவரு
மக்கள்ள் மனதில் நிஃங்கா கீடம் பிடித்தலூரு
த்ருமலை-மட்டக்களப்பீர்ஸ் நல்லாயூரு
கைமத பெதமன்றிச் செயலாற்றியலூரு
ஸ்மாதானத்தின் நாடை - உம்மைப்
பண்டு போற்றுவீர்ஸ் ரோம்.

இயர்ததுத் தொன்னாய்ரத்து எண்பத்தலூன்றாமான்று
கைக்கலூரு கீருள் ஏழக்கைச் சூழ்ந்த வேகளையில்
சூறுதலீத்து மக்களை ஆற்றுப்படுத்த அகணாத்து
இண்மிக ஒன்பரப்பி அருள்வழகாட்டிப் பண்புரிய
விடுவெள்ளியாய் வந்தலூரு - உந்தன்
அடிபணிந்து போற்றுவீர்ஸ்.

ஏழக்கன் வந்தமாய் வந்து எம் மக்கள் வாழ்வு
எழுச்சிபெற்றுப் பொருளாதாரம் ஏற்றும் பெற்றிட
எகெட் மூலம் நீர் ஆற்றிய பண்கள்தாம் எத்தனை
கொங்களுக்கையே அமைத்தில்லை எடுத்த முயற்சிகள்
கேயம்படக் கூடுமோ என்றும் - எங்கள்
கையத்தில் கைத்துப் போற்றுவமை

எள்கையும் கீர்கையும் கொண்டவர் நீர் குன்பத்தில்
வழியும் குகணையுமாய் நீண்டவர்நீர் என்றும்
நல்ந்தோர்க்கு நம்பிக்கை தரும் பெருமரமாய் வளங்களிர்
அகணவரையும் ஆண்டவர்ஸ் மீன்களையக் கருத்திரீ
நல்லாயூரு நீர் வாழ்க்கை - நானும்
வாழ்த்துக்கீண்றாம் நாம் உம்மையோ

த்தீக்கெட்டும் பரவட்டும் உமது புகழ் உம் பண்கள்
எட்டட்டும் எனியவர்க்கு என்றென்றும் எவ்களுக்கு
மட்டற்ற மக்கிஞ் ஜூயா மனம் நிறைந்தோம் உம் பண்யால்
முட்டிவரும் அழுகையுடன் விடைத்தந்தோம் சென்றுவருக
த்ருமலை மறை மாவட்ட மனி - வளரும்
பெருமரமாய் உயரும்.

யண்டுத்தியாவது இந்தப் பிரதேசத்து மக்களின் இருப்பையும், தனித்துவத்தையும் காப்பாற்றுவதும், அவர்களது சமூக மேம்பாட்டுக்காக உழைப்பதுவுமே இன்றைய அவசரத் தேவையாகும்.

குறுகிய அரசியல் இலாபங்களையும், குரோதந்களையும், முரண்பாடுகளையும் ஆதிக்க மனோபாவங்களையும் குழிதோண்டிப் புதைத்துவிட்டு கிழக்குப் பிரதேச மக்கள் தமக்குள் ஒன்றுபடுவதன் மூலமே வருங்காலங்களில் ஏற்படப்போகும் பேரழிவிலிருந்து தம்மைப் பாதுகாத்துக்கொள்ள முடியுமென்பதை வலியுறுத்த விரும்புகிறோம்.

- மலர் வேந்தன் -

குடும்பம்

கடவுளை நெருங்கி வாழ்வ

தென்பது ஒன்றும் சுலபமான

வேலையுமல்ல, சுலபமான

வாழ்வுமல்ல! நுகத்தைத்

தோளில் ஏற்றிவைத்து அறியாத

பாதையில்.... தள்ளாடி நடக்

கின்ற வாழ்வு அது. அவரை

எண்ணிக் கொண்டு அவரது

குடும்பம்

கடவுளின் அருளில்

அவருடன் நிலைத் து

வாழ விரும்புகிறவர்கள்,

இந்த நான்கிலும் கவன

மாக இருக்க வேண்டும்.

எதையும் நம் மைவிட்டு

அப்புறப்படுத்தும் போது

அது உடைமையாக இருக்க

லாம், உறவுகளாக இருக்க

லாம், பற்றாக இருக்கலாம்!

எதுவாக இருந்தாலும் அவற்றை

விட்டெறிவது நம் வாழ்வுக்கு

நன்மை தருமா என்பதையிட்டுத்

தெளிவாகச் சிந்தித்துப் பார்த்துத்

தெளிவடைதல் அறிவுடைமையாகும்.

வெட்டியது வெட்டியதுதான். சுருங்கி

விட்ட இந்த உலகத்தில் ஞானிகூட

மகிழ்ச்சிக்காக நாம் வாழ்ந்து கொண்டு
போகும் போது நமக்கு வேண்டுமான
வேளாகளில் நமக்கு வேண்டியதை
அவர் தருகின்றவர். சில சமயங்களில்
அவர் தமது உறுதியை – விசுவாசத்
தைப் பரிசீத்துப் பார்க்க விழைவது
முண்டு. நாம் நம் பாதையில் தொடர்;
வோமா அல்லது விடுபட்டுப் போவோமா
என்பதைக் கணிக்கவும் அத்தகைய
சோதனைகள் அவசியம்தான்! நம்மால்
ஆயிரகாம் போல, யோடு போல உறுதி
யாக வாழ்வது மிகமிகச் சிரமம். அந்திலும்
குறிப்பாக நானும் பொழுதும் நமது
இருப்புக்கே வேட்டு வைக்கின்ற அரசிய
லும், விலைவாசியும், பற்றாக் குறைக
ஞம், விடாமல் தூரத்தும் ஆசைகளும்
பகட்டுகளஞம், ஆடம்பர மோகங்களும்
இத் தகைய சோதனையான் றை
கடக்கின்ற வாய்ப்பை நமக்குத் தருமோ
தெரியாது. இருந்தும் நாம் வாழ வேண்டும்...
மனிதர்களாக வாழ வேண்டும்.... இறைவ
னின் நிலைல் அவரது அன்பின் அணைப்
பில் வாழவேண்டும். மனித வாழ்வில் நான்கு
அம்சங்கள் ஒருமுறை கடந்தால் அவை
மீண்டும் வராது என்பார்கள். அதில் ஒன்று
'கடலில் வீசிய கல்'. வீசியது வீசியதுதான்.
அது மீண்டும் நம் கையை வந்து சேராது.
அடுத்தது, 'நாம் சொன்ன வார்த்தைகள்'
பேசுபவை குறித்து நாவடக்கம் இல்லை என்றால்
அவற்றை மீண்டும் பெற்றுக் கொள்ளவே முடியாது.
மூன்றாவது, 'இழுந்துவிட்ட அல்லது கை நழுவி
விட்ட சந்தர்ப்பங்கள்'. 'ஓடு மீன் ஓட உறு மீன்
வருமளவுக்கு காத்திருத்தல்' என்பது என்றுமே
கைக்கெட்டாத சந்தர்ப்பங்களையும் நமக்கு உருவாக்
கிற தந்துவிடும்.

கடைசியாக, 'கடந்துபோன காலங்கள்'. போனவை
போனவைதான்; திரும்பிப் பார்ப்பதென்பது அறிவீனம்.

தனித்து வாழ்வதில்லை. இறைவனைச் சுற்றிலும் கூட புனிதர்களும் சம்மனசுகளும் இருக்கவே செய்கின்றனர். காசுபணம் ஆனாலும் கூட ‘ஆற்றிலே போடுவதையும் அன்தேபோடு’ என்பார்கள். கிடைத் ததைத் தக்கபடி தக்கவைத்துக்கொள்ளத் தெரியாதவர்கள் வாழ்வ துண்பத்தில் உழவுவது நாம் அன்றாடம் காணும் அவலம்.

அடுத்து, முக்கியமானது ‘உதிர்த்துவிட்ட வார்த்தைகள்’. கொட்டியது கொட்டியதுதான் நாவடக்கம் மனிதனுக்கு முக்கியமானது. வார்த்தைகளைக் கருத்தின்றி, கவனமின்றி மனம்போன போக்கில் அள்ளித் தெளித்துவிட்ட பிறகு ஏத்தனை மன்னிப்புகள் கேட்டாலும், பட்ட காயம் சுலபத்தில் ஆறுவதில்லை. என் எதற்கு என்று தெளிவான சிந்தனையோடு பேசுகிறவர்கள் சிறுமையடைவதில்லை. மாறாக, மனதில் செருக்குற்று வார்த்தைகளை அன்து பேச மறந்து விடுவெர்கள் மனிதர் முன்னும், இறைவன் முன்னும் சிறுமையற்றுப் போவார்கள். செபிக்கின்ற வாய் சிகிக்கக்கூடாது. அன்பைக் கொட்டவேண்டிய உதடுகள் நெருப்பை உதிர்விடக் கூடாது. அதேசமயம் உண்மையையும், நீதியையும் பேச வேண்டிய இடத்தில் பேசாது விடுவது சந்தர்ப்பத்தைத் தொலைத்துவிடும்.

ஒருமுறை இழக்கின்ற வாய்ப்புகள் மறுமுறை வருவதில்லை. அப்படி வருவதென்றாலும்கூட எவ்கே எப்போ என்று தெரியவில்லை. ‘நினைக் காத போதிலும் மனமகன் வருவாரின்’ இயேசு சொன்னது போல அந்தச் சந்தர்ப்பம் மீண்டும் வரும்போது அதைப் பயன்படுத்த நாம் இருப்போமா எனத் தெரியாதநிலை. தரித்து நிற்காத பறவையாக நம்மிடம் வந்துசேரும் வாய்ப்பை நமுவ விட்டோமானால், அது இமைப்பொழுதில் அடுத்தவர் கையில் போய்ச் சேர்ந்துவிடும். ஒருமுறை வாசற் கதவைத் தட்டும் சந்தர்ப்பங்களைத் தவறவிட்டுவிட்டு கடவுளையண்ணி அழுவதால் பயனேதுமில்லை. அறிவுள்ள ஏழ கன்னியர்போல விழிப்போடிருந்து இறைவனின் துணையோடு கிடைக்கின்ற சந்தர்ப்பங்களைப் பயன்படுத்தி வாழாது போனால் இருளில் மூழ்கும் அபாயம் நம் வாழ்வில் ஏற்படக்கூடும்.

கடைசியாக காலம், நாம் வாழுகின்ற காலத் தைக் குறிக்கிறது. வாழுகின்ற கணம் ஓவ்வொன் ஈயமும் நமக்காக மட்டுமல்லாது அயலவனுக்காகவும் வாழுவேண்டும். கடந்த கால அனுபவங்களை மன திருத்தி, நிகழ்காலத்தில் வாழ மறுப்பது எந்த வகையிலும் முன்னேற்றந் தாது. இயேசு வாழ்ந்த காலத்திலும் வாழ்வின் ஓவ்வொரு கணத்தையும் அவர் அனுபவித்தே வாழ்ந்தார். கலியாண வீடுகளில் விருந்துண்டார், குழந்தைகளோடு கொஞ்சி விளையாடினார், மரண வீட்டில் உறவினரோடு கூடவே அழுதர். சந்தர்ப்பம் வரும்போது தன்னையே இறைவனுக்கு விட்டுக் கொடுத்தார்.

சந்தர்ப்பங்களும், வாய்ப்புகளும், நம் உணர்வுகளும், உணர்ச்சிகளும், காலமும், நேரமும் இறை வழிகாட்டுதலின் மூலம் வெற்றி கொள்ளப்பட வேண்டியவை. அவர் பாதையில் உண்மையில் நடந்தால் இதில் சீரமம் இருக்கமுடியாது.

சமயத்
குவைவர்கள்
அமைத்திக் காக
உழைக்கங்கள்

- தீர்மதங்கள் -

சமயத் தலைவர்கள் அமைதிக்காக உழைக்க வேண்டியது தற்போதைய சமூகத்துக்கு மிக முக்கியம் என்று ஜப்பானின் ஹியெய் மலையில் நடைபெற்ற உலக அமைதிக்கான 25வது பல் சமய செபக்கூட்டத்திற்கு அனுப்பிய தந்திச் செய்தியில் குறிப்பிட்டுள்ளார் திருத்தந்தை, இயற்கைப் பேரிடர்கள், சமயத்தில் சமயத் தலைவர்களின் பங்கேற்பு குறித்து இக்கருத்தங்களில் கலந்து பேசப்பட்டதைக் குறிப்பிட்டுள்ள திருத்தந்தை, கடந்த ஆண்டு வடக்கிழக்கு ஜப்பானைத் தாக்கிய நில நடுக்கம் மற்றும் சுனாமியின் கூடும் விளைவுகளை தான் நினைத்துப் பார்ப்பதாகவும் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

■ ஆனந்தா ஏஜ். இராஜேந்திரம்

நீண்ட வாழ்க்கை மீது சிறைகள் -

மூலம் ஒழுகிறுப்பு சூடுதூதி

வி நாசித்தம்பி அப்பு கொஞ்சம் வித்தியாசமான மனிதர் சாதி, சமயம், ஏழை பணக்காரர் என்ற பேதம் பாராது தனக்குப்பிடித்த யாவருடனும் சமமாகப் பழகுவார். நூலகம் போய் வாசிப்பார். கோயிலுக்குப் போய்ச்சாமி கும்பிடமாட்டார்.

யாராவது காரணங் கேட்டால் “உள்ளம் பெருங் கோயில் ஊனுடம்பு ஆலயம்” எனப் பிரசங்கமே செய்துவிடுவார்.

புகைபிடித்தல், மது அருந்துதல் போன்ற தீய பழக்கங்கள் அவரிடம் கிடையாது. அநாவசியமாக யாருடனும் பேச்சுக் கொடுத்து அலுப்புட்டமாட்டார். தன்னிடம் யாரும் அலட்ட வந்தாலும் அவருக்குப் பிடிக்காது; தனக்கு நிறைய வேலை யிருப்பதாகக்கூறி அனுப்பி வைத்து விடுவார்.

இடுப்பிலே சுத்தமான வெள்ளள வேட்டி, தோளிலே சால்வை; வெளியிடம் எங்கும் போவதாக இருந்தால் மட்டும் மேற்சட்டை அனிவார்.

பிள்ளைகளையெல்லாம் படிப்பிட்டு ஆளாக்கி அந்தந்த வயதில் முறைப்படி திருமணங் செய்து கொடுத்துக் கூட்டுத் தத்தமது விருப்புக்கும் வசதிக்கும் ஏற்ற இடத்தில் அவர்கள் தனிக்

குடித்தனம் போகவிட்டு... எழுபது வயது இளைஞரான விநாசித்தம்பி அப்பு, அறுபது வயது அன்பு மனைவியான விசாலாட்சியிடன் தனியாகவே வசித்து வந்தார்.

அவரது கால் ஏக்கர் வளவில் நிறையப் பயிர்கள் தென்னை, வாழை, கொய்யா, தோடை, எலுமிச்சை, பப்பாசி, அன்னாசி, அன்னமுன் னா, அகத்தி, வேலியோரங்களில் பனை, வேம்பு எனப் பசஞ் சோலை ஒன்றை உண்டாக்கி வைத்திருந்தார்.

எந்த நேரமும் வளவுப் பயிர்களுக்கு நீர் வார்ப்பதும், களை எடுப்பதும், பசளை போடுவதும் சருகு குப்பை களை ஆங்காங்கே குழிவெட்டிப் புதைப்பதும், சுத்தஞ் செய்வதுமாக இருப்பார்.

விசாலாட்சி அம்மாவும் அவருக்கு ஒத்தாசையாகவும், அவருக்கு இஷ்டமான சாப்பாடு, தேநீர் எனத் தேவைப்படும் நேர மறிந்து செய்து கொடுத்து உபசரிப்பார்.

விநாசித்தம்பி அப்புவின் வளவைப் பார்ப்பவர்கள் “இந்த வளவில் குடியிருக்கக் குடுத்து வச்சிருக்க வேண்டும். எவளவு குளிர்ச்சியும், பக்கமையும் சுத்தமு மாக இருக்கிறது” என ஆசைப் பட்டுக்கொண்டு போவார்கள்.

அப்புவும் தமது முதாதையர் மேற்கொண்ட விவசாயத் தையே தாழும் தொழிலாக மேற்கொண்டு பாடுபட்டு உழைத்து நான்கு மக்களையும் நன்கு வளர்த்து உருவாக்கி வாழ வைத்து நிறைவு கண்டிருந்தார்.

இப்பொழுதும் பிள்ளைகள் தம்முடன் வந்திருக்கும்படி

அழைத்தபோதும், அவர்களுக்குச் சமையாக இருக்கக் கூடாது என்ற முடிவுடன் தமது வளவுக்குள் நாட்டுக் கோழி கொஞ்சமும், ஆடுகள் இரண்டு மூன்றும் வளர்த்துக் கொண்டு தேங்காய், ஓலை மட்டை மற்றும் காய் கனிவிற் கும் வருமானத்துடன் மனைவியோடு காலத்தை ஒட்டி வருகின்றார்.

என்றாலும் சில வேளைகளில் பற்றாக குறையும் ஏற்படுவதுண்டு. எனவே, அதை நிவர்த்தி செய்யவேண விசாலாட்சியம்மா அப்பம் சுட்டுவிற்கலாமென முடிவு செய்தார்.

“உங்களென்ன விசரா மனிசி! வயது போன நேரம் நெருப்பு வெக்கையில காஞ்சு கருகிச் சாகப் போற்றோ?” என அப்பு மறுதலித்தார்.

ஆச்சி சொன்னா “இஞ்ச பாருங்கோ, நான் அப்பிடி என்ன நாள் முழுவதும் அடுப்பில்யா கிடக்கப்போறன்? ஒரு மணித்து யாலத்துக்குள்ளே நூறு அப்பஞ் சுடுவன். அவ்வளவு செய்து வித்தாலே போதும் நமக்கு. ஒரு மணித்தியாலத்துக்குள்ள வெந்துபோக மரவள்ளிக் கிழங்கோ நான்!” என்று நயமாகப் பேசி விநாசித்தம்பி அப்புவைச் சம்மதிக்கப் பண்ணி அப்பஞ்சுடும் பணியை ஆரம்பித்து விட்டார்.

குறும்(புப்)பா

- 96 -

ஒற்றுமையே யில்லாத நினைவுகள்

ஒருக்காவு முறுப்படுவ தில்லை

மற்றிறங்ன, மாலைக்கும் கூழுக்கு மலைவோர்

அழியட்டும் துடச்சே போடா!

அக்கம் பக்கத்துச் சனங்களும் நாளாந்தம் ஆச்சியின் ருசியான அப்பத்தைச் சுவைக்க ஆரம்பித்து விட்டனர்..... சுடச்சுட விற்றுத் தீர்ந்து விடுவது வழக்கமாயிற்று. எனவே, பற்றாக குறையில்லாச் சீவியம். யாரிடமும் கடன் கேட்டுப்போக வேண்டிய அவசியம் எதுவுமற்ற நிலை சந்தோஷமான வாழ்க்கை தானே?

விநாசித்தம்பி அப்புவின் உழைப்பும் கை இராசியுந்தான் கொஞ்சக் காலத்துக்கு முன்னர் ஆனை நெருஞ்சியும், முட்புதரும் மன்றிக் கிடந்த வளவு இப்ப பயன்தரும் சோலையாக, சுகமளிக்கும் பூங்காவாக மாறியிருக்குது எனப் போவோர் வருவோர் பார்த்துத் தமக்குள் பெருமையாகப் பேசிக்கொள்வதுடன் சிலர் பொறாமைப் பட்டுப் பொருமிப் போவதுமுண்டு.

கொஞ்சங்கூட சூரியன் கண்ணோட்டம் விடமுடியாத அப்புவின் வளவுக்குள் கழுவிய உடு துணிகளையும் காயவைக்க முடியாமல் பக்கத்து வீட்டுக் கொடியில் ஆச்சி கொண்டு போய் உலரப் போடுவதுண்டு; அந்த நேரங்களில் ஆச்சி புறுபுறுத்துக் கொள்வார். “இந்த மனுசனுக்கு வேலையில்லாமல் கண்ட கண்ட மரங்களையெல்லாம் நட்டுக் காடாய்ப் போய்க் கிடக்கிறதால் பெரிய கரைச்சல்”.

இது அப்புவின் காதில் கேட்டால் “என்ன புறுபுறுக்கிறாய்! மரங்களைத் தறிச்ச விழுத்தி வெட்டை ஆக்கித்தரவோ? விசரி! அரசாங்கம் நாம் பயிரிடுவோம் நாட்டைக் கட்டி எழுப்பு வோம் - மரங்களை நடுவோம் வரங்களைப் பெறுவோம் என்று கோசம் எழுப்பி விழா நடத்திற்றைக் காணியில்லையோ?” என்று அதட்டலாகப் பேசி அப்பு ஆச்சியை அடக்கிவிடுவார்.

டெங்கு ஒழிப்பு நடவடிக்கை மேற் கொண்டு சுகாதாரப் பரிசோதகர் பலமுறை அப்புவின் வளவைச் சோதனையிட வந்தும் “அப்புவின் வளவைப் போல எல்லாரும் சுத்தமாகத் தங்கட இருப்பிடங்களை வைத்திருந்தால் நாட்டில் நுளம்பும் பெருகாது நோயும் நெருங்காது” என்று பாராட்டுப் பத்திரம் வழங்கிப் போனதுதான் வரலாறு.

அந்த வேளைகளில் அப்புவின் முகத்தில் பொங்கி வழியும் பெருமித்ததைப் பார்க்க வேண்டுமே.....!

கடுஞ்சிக்கதை - 44

அன்றன் தேவாவின் கடைக்குச் சீனி வாங்கக் கென்றார். நூறு ரூபாவைக் கொடுக்க, 1கிலோ சீனியும் இரண்டு ரூபா மீதியையும் தேவா அன்றனிடம் கொடுத்தான். அன்றனுக்கு ஆச்சரிய மாகிவிட்டது. இரண்டு ரூபா மீதி யென்றால், ஒரு டொபியும் ஐந்து ரூபா மீதியென்றால் ஜெலிப்பக்கட் ஒன்றும் தான் தேவா கொடுப்பது வழக்கம்... சில்லறை கொடுக்கமாட்டான்.

‘இன்டைக்கு என்னடா ரெண்டு ரூபா மீதி தாறான்....’ அன்றனுக்குப் புரியாத புதிர். அன்றனின் முகத்தில் தெரிந்த கலவரத்தை பக்கத்து வீட்டுக் சண்முகத்தார் புரிந்து கொண்டார்.

“அதென்ன புதினமென்டா... அண்டக்கி நம்மட ‘செவத்திக்குக் கொஞ்சம் பருவம்... அம்பது டொபிகளக் கொண்டுபோய் தேவாட்டக் குடுத்து அரிசி கேட்டிருக்கான்”

‘காசுக்குத்தான் அரிசி தாற.... டொபிக்கெல்லாம் இல்ல.....’ எண்டு தேவா சொல்ல....

“நீ மிச்சக்காசிக்குப் பதிலாத் தந்த டொபிகள்தான் இதெல்லாம்... மரியாதையா அரிசியத்தா...”

என்று செவத்தி சத்தம் போட்டுக் கொண்டிருக்கான். “அதுக்குப் பிறகு தேவா மிச்சக்காசுக்குச் சில்லறைதான் தாறவன்”

அன்றன் அதிசயித்துப் போனார்.

‘ஒரு மனிதனுக்கு எப்படியெல்லாம் மனமாற்றம் வருகிது...’ என்று நினைத்துக் கொண்டார்.

ஆனால், தற்போது ஆச்சி அப்பம் சுட்டு விற்கத் தொடங்கிய பின்னர் விற்குத் தேவை அதிகரித்ததால் விற்குத் தட்டுப்பாடு ஏற்படத் தொடங்கியது.

வெய்யில் வளவுக்குள் விழ முடியாமல் இருந்தமையும் இதற்கான முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று.

வளவுக்குள் விழும் மட்டை, பாளை, உரிமட்டை, வேலிகளில் வெட்டிய பூவரச, கிளசரியா போன்ற மரத்தடிகளைக் காயப் போட்டு உரிய நேரத்தில் எடுக்க முடியவில்லை.

விநாசித்தம்பி அப்புவுக்கு ஓர் உபாயம் தோன்றியது. வீட்டுக்கு முன்னால் உள்ள ஒழுங்கையோரமாக போக்குவரத்துக்கோ, வேறொருக்குமோ இடைஞ்சலுமற்ற விதத்தில்

• பற்றி

வேலிக்கு அருகாமையில் நாளாந்தம் ஐந்தாறு மட்டைகள் தடிகளையாவது காயப்போட்டு எடுக்கலாந்தானே என்று.

ஆச்சிக்கும் இது நல்ல யோசனை யாகப்படவே “ஓம! ஓம் அப்படியே செய்யுங் கோவன்.... விறகில்லாமல் பெரிய கஸ்டமா யிருக்கு இப்ப. நல்ல வெய்யில் எறிக்கிது அஞ்சாறு உரிமட்டைகளை எண்டாலும் காயப் போட்டால்தான் நாளைக்கு அப்பஞ்சுட விற்காகும்” என்றார்.

உடனே அப்புவும் ஒரு பத்து உரி மட்டைகளைக் காயப்போட்டு ஒரு மனித்தி யாலந்தான் ஆகியிருக்கும்.... எங்கிருந்தோ எப்படி வந்ததோ தெரியாது, பொலிஸ் வாகனமொன்று வந்து நின்றது. திடுதிடென்று

நிலா தமிழின்தாசன்

இரண்டு முன்று காக்கிச் சட்டைக் காவலர்கள் குதித்திறங்கினர். வேலியோரம் அடுக்கியிருந்த உரிமட்டையை நோட்டம் விட்டவர்களாய்.....

அப்புவின் கேற்றிடக்கு வந்து “ஏய் அங்கில் இங்க வா! இது யாரு குப்ப கொட்டினது ரோட்டிலே?” என்று அதட்டலாகக் கேட்டு அழைத்தனர்.

அப்பு திடுக்கிட்டவராய் எழும்பி வந்து பார்த்தார் குப்பை எதையுங் காணயில்ல தான் காயப்போட்ட பொச்ச மட்டைகள்தான் கிடந்தன.

“இது குப்பை இல்லை ஐயா! நான் விறகுக்காகக் காயப்போட்ட மட்டைகள்தான் இவைகள். பின்னேரம் காஞ்சதும் எடுத்துப் போடுவன் ஐயா!” என்றார்.

“ஆ நீதானா போட்டது? இது சறியான புதானே! மள பேஞ்சா டெங்கு வாறதுதானே! வண்டியிலே ஏறு, பொலில் தேசென் போக வேணும்” என்று அப்புவை பொலில் வேனில் ஏறும் படி வற்புறுத்தினர்.

அப்பு எவ்வளவோ உருக்கமாகச் சொல்லிப் பார்த்தார்; தான் விறகுக்காகக் காயப்போட்ட மட்டைகள்தான் இவையென்றும், இனிமேல் வேண்டுமானால் நிச்சயமாகப் போட மாட்டேன் என்றும் தன்னை மன்னிச்ச விடும்படியும் வேண்டினார்.

அதேவேளை ஆச்சியும் ஓடி வந்து.... “ஐயா! இவ்வளவு வயதுக்கும் பொலில் விதானென்று எப்பவும் போனதேயில்லை. யாருடனும் பிரச்சினையும் பட்டதில்லை, தானுண்டு தன்வேலையுண்டென இருப்பார். இந்த வளவைப் பாருங்கோ எவ்வளவு துப்பரவாக வெச்சிருக்கிறார், தயவுசெய்து அவரை விட்டிட்டுப் போங்கோ ஐயா!” என்று எவ்வளவோ கெஞ்சியும் அவர்கள் இளக்கே யில்லை. அப்புவைத் தங்கள் வாகனத்தில் ஏற்றிக் கொண்டு போய்விட்டனர்.

ஆச்சி துயரந்தாங்க முடியாமல் ஏங்கி ஆழத்தொடங்கி விட்டார். சத்தங்கேட்டு அவ்விடம் வந்த அயலவர்கள் ஆச்சியை அமைதிப்படுத்தி விட்டு ஆச்சியின் மகனுக்கு விடயத்தைத் தெரியப்படுத்திவிட்டனர்.

அவன் உடனே பொலிக்குப் போய் அப்புவைப் பிணையெடுத்து வந்தான். ஆனால், அப்புவுக்குக் கோர்ட்டில் வழக்குத் தாக்கல்

செய்யப்பட்டுள்ளதாகவும் அடுத்த திங்கள் கோர்ட்டுக்குத் தவறாது சமுகமளிக்கும் படியும் பொலில் தரப்புக் கூறியனுப்பியது.

“காளியாச்சி! மாரியாச்சி! இதென்ன கொடுமையிது. எழுபது வயசாகியும் ஒரு சின்னாப் பிரச்சினையும் அறியாத மனிசனுக்கு மின்னாமல் முழங்காமல் இடியேறல் விழுந்த மாதிரிக் கொடுமை வந்திருக்கிறது....” என ஆச்சி புலம்பத் தொடங்கிவிட்டார்.

“கும்மா புலம்பாமல் கிட விசாவி! குற்றஞ் செய்யாத நாங்களேன் பயப்படுவான்... நானும் ஆம்பிளதானே! என்ன நடக்குதென்டுதான் பார்ப்பமே” என்றார் மனந்தளராதவராக.

அக்கம் பக்கத்துச் சனங்களும் கவலைப் பட்டதுடன் ஆறுதல் சொல்லிவிட்டுப் போனார்கள்.

குறித்த திங்கட்கிழமையும் வந்தது. அப்பு வேட்டி, வெள்ளைச் சட்டை, சால்வை அணிந்து நீதிமன்றத்தில் அமர்ந்திருந்தார். அப்புவின் முதற் பிரவேசம் அது. மனதில் பல்வகை உணர்வுகள் என்னங்கள்.....

ஜீவனாம்ச வழக்குகள் மளமாளவன்று அழைக்கப்பட்டுக் கணவன்மார் பணம் செலுத்த மனைவிமார் (சிலர் குழந்தைகளுடனும்) வந்து பெற்றுச் சென்றனர்.

தொண்ணாறு வீதமானோர் மிக இள வயதுக் குடும்பத்தினர். அப்புவுக்கு இவர்களைப் பார்க்க வேதனையாக இருந்தது. பெருமுச்ச விட்டபடி இருந்தார்.

“இளையதம்பி விநாசித்தம்பி!” அப்புவின் பெயர் சுப்பிடப்பட்டது. அப்பு எழுந்து போனார்.

“பிரதான வீதியில் குப்பை கொட்டிய மைக்கு இரண்டாயிரம் ரூபா தண்டப்பணம் செலுத்தத் தயாராக உள்ளீரா?”

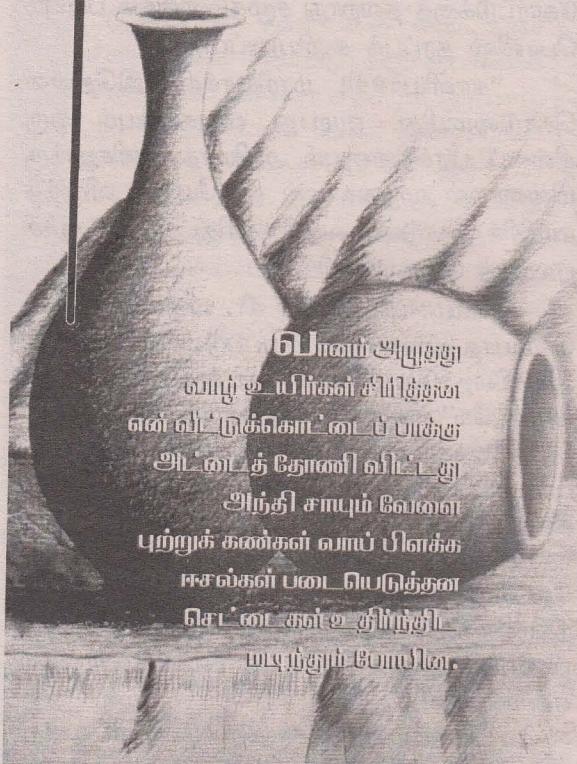
நீதிபதி மெதுவாக உரைத்ததைத் துலக்கு முதலி உரத்த குரலில் அப்புவிடம் கேட்டார்.

அப்பு அதிர்ந்து போனாலும் அடுத்த கணம் தன்னை நிதானித்துக் கொண்டு கூறினார். “ஐயா! நான் குப்பை கொட்டவில்லை.

எங்கள் ஒழுங்கை ஓரமாகத்தான் விறகுத் தேவைக்காகச் சில உரிமட்டைகளைக் காயப் போட்டேன்,

சுப்பங்கும் சோமங்கும்

பொனம் ஆயுறுபு
வயிழ் உ யிரிகள் சிபிட்டுவன
என் வி 'நூக்கொட்டுப் பாக்கு
அட்டுபத் தோணி விட்டபு
அங்கி சாயும் வேலை
புற்றுக் கண்கள் வாய் பிளக்க
ஈச்சுகள் படை பொடுத்தன
செட்டை கால் உரிமுந்தி
யடிமூழும் போயினை.

→ அது பிரதான வீதியும் இல்லை ஜூயா!" என்றார் நிதானமாக.

"அப்படியானால் உம்மீதான குற்றச் சாட்டை எதிர்த்து வழக்காட ஆயத்தமாக உள்ளீரா?"

"என்னிடம் எதிர்த்து வழக்காடப் பணம் இல்லை ஜூயா"

"அப்படியாயின் உமக்கு விதிக்கப்பட்ட ரூபா இரண்டாயிரம் தண்டப் பணத்தைச் செலுத்த வேண்டும்.... என்ன கூறுகிறீரா?"

"என்னிடம் பணம் இல்லை ஜூயா!"

"தண்டப் பணம் இரண்டாயிரம் கட்டத் தவறியமைக்காக இரண்டு மாதம் சிறைத் தண்டனை வழங்கித் தீர்ப்பளிக்கின்றேன்."

இதைக் கேட்ட விநாசித்தம்பியப்பு திகைத் துப் போய்க் கண் கலங்கினார். நீதிமன்றத்துள் கூடியிருந்த மக்கள் ஜூயோ பாவம் என முனு முனுத்தனர்.....

வாசலில் சுருண்டு கிடக்கும் என் ஏச்சில்களால் ஓரைப்பை கழுவும் முடியுதிர்ந்த தெருநாயது விறைத்து உறுமுகிறது கோரமாப் அதன் பற்கள் பயத்தில் உடைத்தேன் பேனாலை நகர்ந்து பேசியிற்று

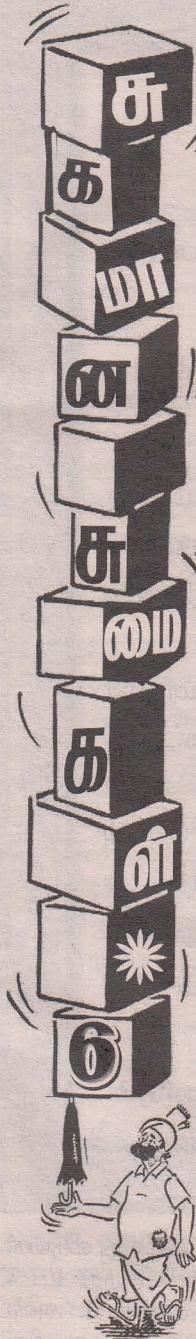
மாலைகள் தேடும் மனிதர்கள் மயானங்கள் தொலைத்து நிஷைப்புங்கள் அவிந்து அடங்கின பல அக்கினிக் குஞ்சுகள்

பகிப்புகார் போலப் பரந்து விறைத்துக் கிடக்கின்றது விரக்தி வண்ணங்களை இழந்த வண்ணத்துப் பூச்சிகள் ஆஸ்பத்திரிக் கட்டிலில் ஆரோக்கிய சாமிகள் மூச்சு முட்டும் சிறைக் கடுகுகளில் சத்திய நாதன்கள்.

உயர்த்தலுக்குத் தடையில்லை அதனால் விநும்பிய மட்டும் விலை உயர்கிறது மாப்பெட்டி விலையில் தீப்பெட்டியன மகாத்மாவை குறிவைத்த கோட்சே இங்கு கடப்பாறையும் கையுமாய் புலவர் மணியும் பேடன் பவலும் சவாமியும் செய்த பாவம் என்னவோ!

சாகசங்கள் மலிந்த மண்ணில் வாழ்வதற்காப்ப் போராடி வகையின்றி ஏதிலராய் ஏங்கி நிற்கும் கப்பனுக்கும் சோமங்கும் இக்கவிதை சமர்ப்பணம்

- பைந்தமிற்க குமரன்

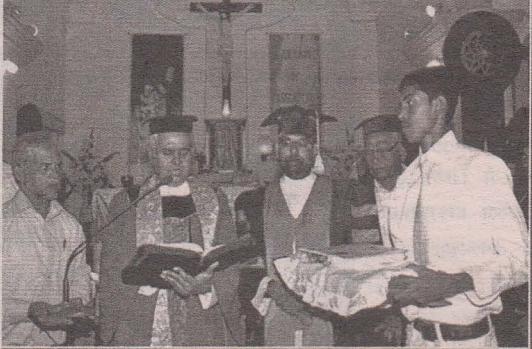
“கடவுள் மனிதரை ஆணும் பெண்ணு மாகப் படைத்தார். (தொ.நூல் 1:27) தாம் படைத்த அனைத்தையும் நல்லதென்று கண்ட கடவுள். மனிதன் தனிமையாக இருப்பது நல்லதென்று” (தொ.நூ. 2:18) என்று கண்டார்; தான் படைத்த வைகளில் மனிதனுக்கு ஒத்த துணை எதையும் காணாத இறைவன் அந்நிலையில் அவனுக்குத் தகுந்த துணையை உருவாக்குவேன் எனக்கூறி கடவுள் ஆதாமின் விலா எலும்பிலிருந்து முதல் பெண்ணை உருவாக்கினார். ஏவாளைக் கண்ட ஆதாம் ‘உன்னிலே என்னைக் கண்டேன்’ என்ற மகிழ்ச்சியிடன் “இவள் என் எலும்பின் எலும்பு சதையின் சதை” (தொ.நூல் 2:23) என்று கூறுகின்றார். தொடக்க நூலில் சொல்லப்பட்டுள்ள இறையியிலின் அடிப்படையில் திருமணத்தை நோக்கும்பொழுது, அதன் பண்பாக நட்புறவு துலங்குகின்றது. மனிதனுடைய தனிமை உணர்வைப் போக்குவதற்காகவே கடவுள் அவனுக்குத் துணையாகப் பெண்ணைப் படைத்தார். நட்பின் இலக்கணம் நன்பர்களுடன் அனைத்தையும் பகிர்ந்து கொள்ளும் தன்மையாகும். கணவனும், மனைவியும் சிறந்த நன்பர்களாக மாறும்போது அவர்களது மணவாழ்வு வெற்றியடையும்.

திருமணத்தின் இரண்டு நோக்கங்கள்: ஒன்று மனமக்களின் நலன், தம்பதியினரிடையே உருவாகும் நெருக்கமான உறவின் சங்கமம். மற்றொன்று குழந்தைப் பேறும், குழந்தை வளர்ப்பும். இதனைத் திருச்சபைச் சட்டம் 1055 பின்வருமாறு கூறுகின்றது. திருமண உடன்படிக்கையால் ஓர் ஆணும், ஒரு பெண்ணும் தங்கள் வாழ்வு முழுவதற்குமான ஓர் உறவுச் சமூகத்தை தங்களிடையே ஏற்படுத்துகின்றனர். இவ்வுடன்படிக்கை, தன் இயல்பிலேயே மனமக்களின் நலனுக்காகவும், மகப்பேறு மற்றும் குழந்தை வளர்ப்புக்காகவும் அமைந்துள்ளது.

மேற்கூறிய பண்புகளை மனதில் இருத்தி தூய்மை வாழ்வு வாழ பத்துக் கட்டளைகளின் வேலை கட்டளை அழைப்புத் தருகிறது. “மோக பாவம் செய்யாதே” இதனைப் புரிந்து கொள்ளத் திருவிவிலி யத்தை நோக்குவோம். “கடவுள் தாம் படைத்த அனைத்தையும் உற்று நோக்கிய போது அவை நன்றாக, மிகவும் நன்றாக இருக்கக் கண்டார்.” (தொ.நூ 1:31) எனவே, மானிட உடல் நல்லது, பாலுறுப்புகள் நல்லவை, பாலியல்பு புனிதமானது. உடல் என்பது ஒரு சத்திரமல்ல. அது இறைவன் வாழும் கோவிலாகும். “நீங்கள் கடவுளுடைய கோவிலைன் யும், கடவுளின் ஆவியார் உங்களில் குடியிருக்கின்றார் என்றும் மறைக்கல்விபான்டு

திருமணத்தை நினைவேயும் திருக்கோணமலை

தேசமான்ய அநுட்தந்தை
ஜோர்ஜ் திசாநாயக்க
அவர்களுக்குக் கலாநிதி பட்டம்

திருக்கோணமலை தூய மரியான் பேராலயம் பங்குத்தந்தை அநுட்தந்தை ஜோர்ஜ் திசாநாயக்க அவர்களுக்குக் கலாநிதி பட்டம் வழங்கப்பட்டது.

ஐக்கிய நாடுகள் சபை, ஐரோப்பிய ஒன்றியம், அமெரிக்கா சமாதான பல்கலைக்கழகம், மேலும், இந்தியா இந்திரா காந்தி திறந்த பல்கலைக்கழகத்துடன் இணைக்கப்பட்ட “Academy Of Universal Global Peace” கல்வி நிறுவனத்தினால் கோரவ கலாநிதி பட்டம் அளிக்கப்பட்டு கோரவிக்கப்பட்டார்.

இந்திக்கும் 2012ம் ஆண்டு ஆவணி மாதம் 6ம் திங்கி தூய மரியான் பேராலயத்திலே பேராசிரியர் மதுகிளான் M.A.HD அவர்களால் நடாத்தி வைக்கப்பட்டது. இந்திக்குமின் போது பிரதம அதிதியாக உயர் நீதி அரசர் கோரவ பாலேந்திரா சி மகேந்திரன் அவர்கள் கலந்து சிறப்பிடத்தார். அநுட்தந்தை ஜோர்ஜ் திசாநாயக்க அவர்கள் அகில இலங்கை சமாதான நீதிவான் ஆவார். அத்துடன் சாமான்ய, தேசபந்து, தேசமான்ய, ரேஷ்டி சர்வதேச விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார். இவர் மும்மொழி பேயர்ப்பாளர் என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது சேவை இன்னும் திறுப்பட அமைய எல்லாம் வல்ல இறைவன் வழிநுத்தி ஆசீர்வதிப்பாரா!

● திருமதி. ஆன்சலின் சுப்பிரமணியம்.

உங்களுக்குத் தெரியாதா?” ஒருவர் கடவுளின் கோவிலை அழித்தால் கடவுள் அவரை அழித்து விடுவார். எனினில், கடவுளின் கோயில் தூயது; நீங்களே அக்கோவில். (1கொரி 3:16-17) இதிலிருந்து உடல் தூய்மையை, கற்பைக் காத்துக் கொள்ள மேற்கூறிய கட்டளை அழைப்புத் தருவது கண்கூடு. அன்பு செய்யவும், உருவாக்கவும் இறைவன் மனிதருக்கு அளித்துள்ள ஆற்றலுக்கு எதிராகச் செயற்படுவது மிகப் பெரிய பாவமாகும். இக்கட்டளையானது திருமணத்தை உயர்வாக மதிக்க, மனவறை படுக்கையை மாசுபடுத்தாமல் பாதுகாக்க அழைப்புத் தருகிறது.

திருமண உறவிற்குப் புறம்பான சுய இன்பம், ஓரினச் சேர்க்கை, விலங்குகளோடு புணர்ச்சி, இவை “சாவுக் கலாசாரம்” என்று சொல்கின்றார், அருளாளர் 2^ஆ ஜோன் போல். இவர்கள் அழிவது நிச்சயம். (உரே 1:27)

ஆகவே, எம்மை அழைத்த இறைவன் தூய வராய் இருப்பது போல் நாமும் நமது நடத்தையில் தூய்மையாய் இருப்போமாக. (1பேது 1:15) ●

தமிழில் கிறிஸ்தவ இலக்கியங்கள்

கொழும்பு தமிழ்ச் சுல்லை

திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் :

கலம்பகம்

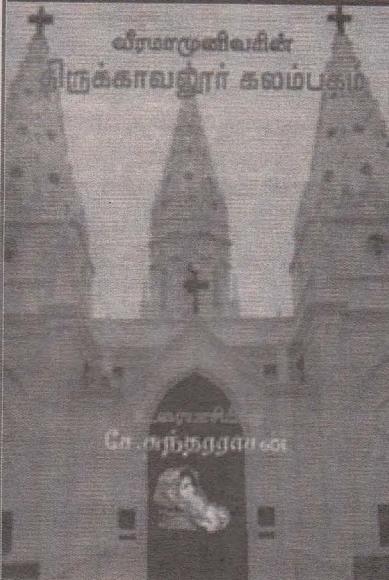
பல்வேறு மலர்கள் சேர்ந்த மாலையைக் கதம்பாலை எனக் கூறுவர். அதுபோல பல்வேறு செய்யுள்களால் ஆன இலக்கியம் கலம்பகம் எனப்படும். ஓவ்வொரு செய்யுளும் அந்தாதித் தொடையால் அமைவதுடன் முதற் சீரும் இறுதிச் சீரும் ஒரேள்ளுத்துடன் அல்லது அசையுடன் அமைவது இதன் சிறப்பாகும். தமிழின் முதற் கலம்பகம் பல்லவர் காலத்தில் இயற்றப்பட்ட நந்திக்கலம்பகம் ஆகும். இக்கலம்பகம் மூன்றாம் நந்திவர்மனைப் (கி.பி.826 - 849) பற்றிப் பாடப்பட்டது. காசிக் கலம்பகம், கச்சிக் கலம்பகம் என்பன சிவப்பிரகாசரால் கி.பி 17 ஆம் நூற்றாண்டில் திருத்தலங்கள் மீது பாடப்பட்ட கலம்பகங்கள் ஆகும்.

இந்த மரபினையொட்டி வீரமாழுனிவரால் திருக்காவலூர்க் கலம்பகம் பாடப்பட்டது. திருக்காவலூரில் கோயில் கொண்ட மரியன்னைமீது இக்கலம்பகம் இயற்றப்பட்டது. தமிழில் பெண் ஒருவர் மீது பாடப்பட்ட முதற் கலம்பகம் இதுவே. வீரமாழுனிவர் மரியாள் மீது அதிகபற்றுக் கொண்டவர். அதனை இக்கலம்பகம் கத்தீர் காணலாம்.

திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்:

கலம்பகம் என்னும் இலக்கியவடிவிற்கு அமைவாக பல்வேறு யாப்பு வடிவங் களை வீரமா

முனிவர் திருக்காவலூர்க் கலம்பகத்தில் பயன்படுத்தியுள்ளார். கட்டளைக் கலித்துறை, மயங்கி சைக் கொச்சகக் கலிப்பா, ஈரடித் தாழிசை, அம்போதரங்கம் : ஈரடிப் பேரேண், நான்கடி இடையெண், எட்டுச் சிறியன், ஆசிய வண்ண விருத்தம், நேரிசை வெண்பா முதலான பல வடிவங்கள் இக் கலம்பகத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

திருக்காவலூர்க் கலம்பகம்: நூல்

இக்கலம்பகம் மரியன்னையின் புகழைப் பாடுவதையே நோக்கமாகக் கொண்டது. இருப்பி னும் கிறிஸ்துவின் புகழே நூல் முழுவதும் விரவியிருப்பதைக் காணலாம். அதாவது கிறிஸ்துவின் தாயாக இவ்வுலகில் மரி

யன்னை தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மையால் பல சிறப்புகளுக்கு உரியவளாக மரியன்னை சித்திரிக் கப்பட்டுள்ளார்.

‘பார்மேவும் பழிதீர்ப்பப் பகர்ந்தடங்காப் பரிவுள்ளிச் சீர்மேவும் திருவுளத்தைத் தெளிந்தமர் உளம்பனிப்ப உருவில்லான் கருவாகிலுலகில் ஒருமகன் உதிப்பக் கருவில்லாக் கருத்தாங்கிக் கண்ணித்தாய் ஆயினையே’

எனமரியாள் சிறப்பிக்கப் படுகின்றாள்.

அதாவது முதற்பெற்றோராகிய ஆதாம் - ஏவாள் செய்த பாவத்தினாலே இந்த உலகத்தை ஆட்கொண்ட சென் மபாவும் என்னும் பழியினைத் தீர்க்க உருவில்லாத முழுமுதற்கடவுளான பரம் பொருள் இந்த உலகில் பிறக்கச் சித்தமாகினார். ஆவியின் அருளால் கருத்தாங்கிய மரியாள் இறைவன் மனுவரு எடுப்பதற்கு உதவினாள். அதேவேளை அவள் கண்ணிமை குன்றாதவளாகவும் இருந்தாள் என்பதை ‘கண்ணித்தாய்’ எனச் சிறப்பிபதன் மூலம் குறிப்பிடுகின்றார் வீரமாழுனிவர். கத்தோலிக்க திருச்சபையின் அடிப்படை விசவாசங் களில் ஒன்றான இக்கருத்தினை அவர் இதன் மூலம் வலியுறுத்தியுள்ள மையை அறியலாம்.

மரியாளின் புகழைப் பல செய்யுள்களில் புலவர் பாடியுள்ள மையைக் காணலாம்.

தேவாதிதேவனைநின்
திருவயிற்றில் அடக்கினைநீ
மூவுலகு மூவிரலான்
முகந்தேந்தமுதலோனைத்
தேவலுகும் வியந்திறைஞ்சச்
செங்கரமேல் ஏந்தினைநீ

என்னும் வரிகள் இயேசு
வால் மரியாள் மகிளைபெற்றதைக்
சூறுகின்றன.

அதாவது இறைவனைத்
தன் திருவயிற்றில் சுமக் கும்
பேறுபெற்றவள் மரியாள் என்றும்
பரலோகம், பூலோகம், பாதாள
லோகம் என்ற மூவுலகும் புகழ்ந்
தேற்றுகின்ற முதல் வனான
இறைவனைத் தன் செம்மையா
னத் திருக்காத்தில் ஏந்தும் பாக்கி
யம் பெற்றவள் என்றும் சிறப்பிக்கின்
நார் புலவர்.

உலாவரும் பகுதி
யில் பொதுவாக தலைவன்
உலாவில் அத்தலைவ
னைப் பெண்கள் கண்டு
மயங்குவதாக அமைப்
பதே வழக்கம். இங்கு மரியன்
னைக்கு விழா எடுக்கும் மக்கள்,
கால் கை இல்லாதவர்கள்
ருமந்தை இல்லாதவர்கள் பெறும்
கருணையால் அடையும் மகிழ்ச்சி
யைப் படம் பிடித்துக் காட்டுவதாக
அவ்வளா அமைந்துள்ளது.

பின்வரும் செய்யுள்களும்
மரியாளின் சிறப்பினைக் கூறுவன
வாக அமைந்துள்ளன.

தண்ஸ்டர்க்கால்
மதிக்குழவிதாங்கியபு
அடிவிளங்கத்
தெண்ஸ்டர்க்கால்
உடுஅணைந்ததிருமுடிகொள்
சிரம்மிமைப்பப்

முராப்வலஸ்ரீனா பூராண்சஸ்

முதுநிலை விரிவுவரையாளர்
மொழித்துறை, கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்.

பனியியிருத்துமனவுக்குளிர்க்கப்
பரிதியுடுத் துடல்லிலங்கத்
தனியுபிரத்தும் அரசனியாத்
திரிப்பதுநின் விருதாமோ?

இச்செய்யுள் நான்கடித்
தாழிசை ஆறு ஆகும். தனது
பாதங்கள் சந்திரனால் தாங்கப்
பெற்றவளாகவும் நட்சத்திரங்களை
முடியாகத் தரித் தவளாகவும்
சூரியனை ஆடையாகக் கொண்ட
வளாகவும் வேதாகமத்தில் சிறப்
பிப்படுவள் மரியாள். அதாவது
புதியெற்பாடு: திருவெவளிப்பாடு
என்னும் பகுதியில் மரியாளைப்
பற்றிப் பின்வருமாறு குறிப்பிடப்படு
கின்றது.

- தொடரும் ...

அக்டோபர் மாதம் துவங்க இருக்கும் நம்பிக்கை ஆண்டின் முக்கிய நிகழ்வுகள்

இரண்டாம் வத்திக்கான் சங்கம் நிகழ்ந்ததன் 50ம் ஆண்டு நினைவாக, அக்டோபர் 11 அன்று
புனித பேதுரு பசிலிக்கா பேராலய வளாகத்தில் திருத்தந்தை 16ம் பெண்டிக்டின் தலைமையில்
நடைபெறும் ஒரு மாபெரும் கூட்டுத் திருப்பலியுடன்
நம்பிக்கை ஆண்டு, 2013ம் ஆண்டு நவம்பர் 24 அன்று
நிறைவெப்பறும். அக்டோபர் 7 முதல் 28வரை கிறிஸ்தவ
நம்பிக்கையை எடுத்துரக்க நற்செய்தி அறிவிப்பில்
புதிய வழிகள் என்ற மையக் கருத்துடன் 13வது
ஆயர்கள் சிறப்பு மாமன்றம் வத்திக்கானில் நடை
பெறும். இந்த மாமன்றத்தில் கலந்து கொள்ளும்
பிரதிநிதிகளுடனும் இன்னும் உலகெங்குமுள்ள
கத்தோலிக்க ஆயர் பேரவைகளின் தலைவர்களு
டனும் திருத்தந்தை 16ம் பெண்டிக்ட் அக்டோபர் 11
அன்று இந்த மாபெரும் கூட்டுத் திருப்பலியை
நிகழ்த்துவார். அக்டோபர் 21 அன்று ஆறு மறை
சாட்சிகளை புனிதர் நிலைக்குத் திருத்தந்தை
உயர்த்துவதும் 2013ம் ஆண்டு ஜூலை 23 முதல்
28 வரை பிரேசில் நாட்டின் ரியோ டெ ஜூனிரோ
நகரில் நடைபெறும் உலக இளையோர் நாள் நிகழ்ச்
சிகளும் இந் நம்பிக்கை ஆண்டின் உச்சக்கட்ட
நிகழ் வுகளாக அமையுமென்று அறிவிக்கப்
பட்டுள்ளது.

குறும்(பும்பு)பா

- 97 -

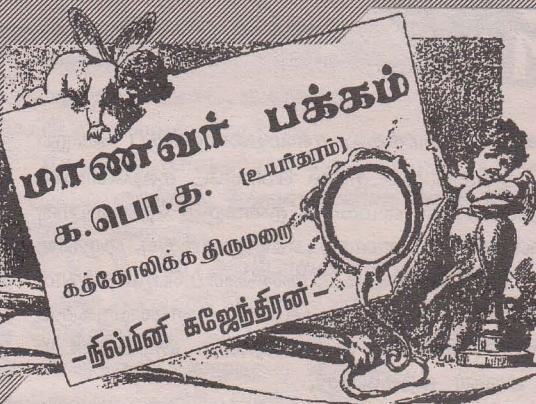
மலர்

வாழ்வுக்கு இலக்கணம் பக்ரீவு

வரலாற்றில் சொன்னிதூரு நிகழ்வு

தாழ்வதும் மாழ்வதும் இல்லைநாம் பக்ரீந்தால்

வாழ்க்கையின் நிறைவெயினு காண்!

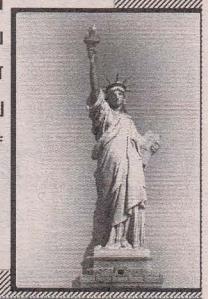

அமெரிக்காவில் மறைத் தூதுப்பணி

பிரான்சிஸ்கன், டொமினிக்கன் கார்மேல் துறவு சபையைச் சேர்ந்த கிறிஸ்தவ மறைத் தாதுவர்கள் 1493ல் கிறிஸ்தோபர் கொலம்பஸ்டன் வெற்றி, கிய்யா, போர்டோரிக்கோ போன்ற அனேக அமெரிக்க நாடுகளுக்குச் சென்றனர். பின்பு இயேசுசபைக் குருக்களும் இவர்களுடன் இணைந்து கொண்டனர். இவர்களுள் போன்சே தே வியோ என்பவர் புளோரிடாவிற்கும், பால்போ என்பவர் பசிபிற்கும் கோர்ட்டஸ் என்பவர் மெக்சிக்கோவிற்கும் பிசாரோ என்பவர் பேருவுக்கும், கொரன்டோ என்பவர் புதிய மெக்சிக்கோ விற்கும் சென்றனர். இவர்களின் மறைப் போதகப் பணியினால் பெருந்தொகையானவர்கள் மனம் திரும்பி, கிறிஸ்தவத்தைத் தழுவி, திருமுமுக்குப் பெற்றனர். எட்டு ஆண்டுகளில் இவர்கள் மேற்கு இந்தியத் தீவுகள், மெக்சிக்கோ, புளோரிடா, மத்திய அமெரிக்கா, தென் அமெரிக்கா போன்ற இடங்களில் முப்பதிற்கும் மேற்பட்ட பேராயர் மாவட்டங்களையும், மறைமாவட்டங்களையும் அமைத்தனர். இம்மறை போதகர்களுடன் பல சிறப்பு புனிதர்களும் இணைந்து கொண்டனர். உதாரணமாக கொலம்பியா, பனாமா கடற்கரை களில் எட்டு ஆண்டுகள் தொண்டாற்றிய இஸ்பானிய டொமினிக்கன் சபைக்குரு புனித லூயிஸ் பெர்ட்டிராண் டு 25000 சுதேசிகளை மனம் திருப்பினார். இவர் புதிய கிரன்டாவில் அப்போல்தலாய்க் கருதப்படுகிறார். பிரான்சிஸ்கன் சபைத் துறவி புனித பிரான்சிஸ் சோலானுவல் 20 ஆண்டுகள் பெரும்பணியாற்றி பல்லாயிரக்கணக்கானோரை மனமாற்றினார். புனித கிளேவர் இராயப்பர் எனும் இயேசு சபைக் குரு

கார்ட்ஜினா சென்று நீக்ரோ அடிமைகளின் நல்வாழ்விற்காக தம்மை அர்ப்பணித்து 300,000 அடிமைகளுக்கு திருமுமுக்கு அளித்தார். 1500ல் பெரு நகரில் பேராயர் நியமனம் பெற்ற இஸ்பானியப் பிரபு புதிய துறிப்புஸ் தன் மறைமாவட்டத்தில் 50,000 மைல்கள் சுற்றுப் பயணஞ் செய்து, சுதேசிகளுக்கு மறைக்கல்வி அளித்து, போதித்து அனேகரை மனம் திருப்பி திருமுமுக்குக் கொடுத்தார். அமெரிக்கா வில் முதன் முதலில் குருக்களைப் பயிற்று விக்க இவர் காலத்திலேயே குருமடம் கட்டப்பட்டது. மேலும், இவர் காலத்திலேயே இங்கு முதல் புனிதர் “லீமாவின் ரோஸ்” பட்டம் பெற்றார்.

இவ்வாறு 1609ல் இயேசு சபைக் குருக்களும் பிரான்சிஸ்கன் குருக்களும் அனேக துன்பங்களுக்கு மத்தியில் மறைத் தாதுப் பணிப்பின்து, பல புதிய மறைத்தாதுப் பிரதேசங்களை நிறுவினர். அமெரிக்க இந்தியர்களை மட்டும் கொண்ட 32 தனித்தனிக் கிராமங்களை பராகுவேயில் அமைத்தனர். இதனால் இந்தியர்கள் மத்தியில் மறைத்தாதுப் பணியாற்றுவது, சீர்திருத்த வேலைகளைச் செய்வது இவர்களுக்கு இலகுவாக இருந்தது. நா மாசிசம் தின்ற இந்தியர்களை தற்போது தீய பழக்கங்களை விட்டு விவசாயம் செய்ய வைத்தனர். ஆலய மணி, வாத்தியங்கள், தச்ச வேலை போன்றவற்றில் ஈடுபடச் செய்தனர். இதனால் கல்வி அறிவு வளர்ச்சியடைந்து, பொருளா தாரத்திலும் வளர்ச்சி அடைந்தனர். பலர் தம் மொழிக் குடன் இஸ்பானிய, இலத்தீன் மொழி களையும் கற்றுக்கொண்டனர். கிறிஸ்தவத் துறவிகளால்தான் தாம் அடிமைத்தனத் திலிருந்து காப்பாற்றப்பட்டதாய் உணர்ந்து நன்றியுள்ளவர்களாய் இருந்தனர். இவ்வாறு அமெரிக்கா விலே மறைத்தாதுப் பணியானது பல்வேறு சபைகளினுடோய் வளர்ச்சியடைந்ததைக் காணமுடிகிறது.

தூஷாஷ் குடங்கள்

சகோதரர் மைக்கேலும்

ஆச்ரீவாதப்பரின்

வாழ்க்கை

வரலாறு

12

சகோதரர் மைக்கல் சமையலறைக்குப் பொறுப்

பான துறவி. அக்காலகட்டத்தில் மொன்டே கவினோவில்

சிறிது பஞ்சம் நிலவியதால் மைக்கல் தனக்குத் தேவையான

சமையற் பொருட்களைச் சிக்கனமாகப் பாவித்து வந்தார். ஒருநாள்

அங்படல் எனும் இளைஞர் மைக்கலிடம் எண்ணெய் பெறுவதற்காக

வந்தான். அவனோ குருவாகுவதற்காகப் பயின்று கொண்டிருக்கும்

இளைஞர். அநேகமுறை எண்ணெய் பெறுவதற்காக மைக்கலிடம்

வந்துள்ளான். போன்முறை அவன் வந்தபோது,

“இதுவே கடைசிமுறை இனி எண்ணெய் வாங்குவதற்கு இங்கு வரவேண்டாம்”

எனக் கண்டிப்பாகக் கூறி அனுப்பினார் மைக்கல். உதவிகோரி வருவோருக்கு

இல்லை என்னாமல் கொடுக்க வேண்டுமென்ற பெண்டிக்டின் கட்டளையை அவர்

மறந்துவிட்டார்.

இம்முறை மீண்டும் அவ்விளைஞரைக் கண்டதும் கோபத்தின் உச்சக் கட்டத்திற்கே சென்றுவிட்டார் மைக்கல்.

“உனக்கு வெட்கமில்லையா, திரும் வரவேண்டாம் என்று சொல்லியும் எண்ணெய்க்காக வந்துள்ளாயே” எனக் கத்தினார்.

“நந்தை பெண்டிக்ட் என்னை மீண்டும் வரச் சொன்னார்” அமைதியாக முன்னு முன்னுத்தான் அவ்விளைஞர்.

“ஓ! அப்படியா நந்தைக்கு எங்கே தெரியப்போகிறது! நான் எவ்வளவு கஸ்டப்பட்டு பொருட்களை மிச்சம் பிடிக்கிறேனென்று! அவருக்கு 56 வயதாகிறது, இவ்வாறான விடயங்களைக் கண்காணிப்பதற்கு இறைபற்றுள்ள அவரால் முடியுமா?

நாட்டில் போர்ந்தந்து கொண்டிருக்கும் இவ்வேளையில் நான் மட்டும் இங்கில்லாவிடில் தந்தை எல்லாப் பொருட்களையும் தானம் வழங்கியிருப்பார். உனக்கெங்கே இதெல்லாம் தெரியப் போகிறது”.

தனது அன்றாட சமையல் வேலையோடு விளக்கத்தையும் கூறி முடித்தார் மைக்கல்.

தொடர்ந்தும் வாதிடுவது யயன்றது என எண்ணீய அங்படல்

“சரி, என்னை மன்னியுங்கள், நான் இனி உங்களை தொந்தரவு செய்யமாட்டேன்” எனக்கூறி திரும்பிச் சென்றார்.

ஒருவாறு தொல்லை நீங்கியிதெனக் கூறிக்கொண்டு தனது வேலை யைத் தொடர்ந்தார் மைக்கல். அங்படசுக்கு மட்டுமன்றி உதவிகோரி வரும் அனைவரிடமும் அவர் இவ்வாறே நடந்து கொண்டார். இதனால் சில நாட்களாக யாருமே உணவுக்காக அங்கே வருவதில்லை. தன் செயலுக்காகத் தன்னைத்தானே பாராட்டிக்கொண்டிருக்கும் வேளையில் சமையலறைக்குள் பெண்டிக்ட் நுழைந்தார்.

“சகோதரர் மைக்கல், அங்படல் இங்கு எண்ணெய் வாங்க வந்தாரா?”

“ஆம், தந்தையே இப்பொழுதான் இங்கிருந்து செல்கிறார்”. யன்னவினாட்டிக்கூக்கு சுட்டிக் காட்டினார்.

“ஆனால், அவர் வெறுங்கையுடன் திரும்பிச் சென்றாரே, இங்க எண்ணெய் இல்லையா?” பெண்டிக்ட் வினவினார்.

“சிறிதேயுள்ளது”

சமையல் எண்ணெயை

சகோ. ஸீ. வினா (OSB)

தேவையிலுள்ளவர்களுக்காக

* ஒக்டோபர் - 2012 *

மறைத்து வைத்திருந்த எண்ணெய்ப் போத்தலைக் கொண்ர்ந்து காட்டினார்.

“சகோதரர் மாருஸ் உள்ளே வாரும்”

என அழைத்த பெனடிக்ட், உள்ளே நுழைந்த மாருசி டம் அப்போத்தலைக் கொடுத்து

“தேவையிலுள்ளவர்களுக்குப் பயன்படாத எப்பொருளும் எமக்குத் தேவையில்லை; வெளியில் எறிந்துவிடும்” என்றார்.

மாருசும் உடனேயே அப்போத்தலை வெளியில் எறிந்தார். பின் இருவரும் வெளியில் சென்றுவிட்டனர். சிறிது நேரத்தின் பின் மேலும் சில தூறவிகளுடன் சமையலறைக்குள் நுழைந்தார் பெனடிக்ட்.

“மாருஸ், வெளியில் சென்று எறிந்த எண்ணெய்ப் போத்தலை எடுத்துவாரும்”

அவரும் பாறைமேல் விழுந்தும் உடையாம லிருந்த போத்தலைக் கொண்ர்ந்தார். அதனைச் சிறிய சகோதரர் ஒருவரிடம் கொடுத்து,

“உடனடியாகச் சென் று அஙப்டசிடம் கொடுங்கள். அவரை மீண்டும் எண்ணெய் பெறுவதற்கு வரச்சொல்லுங்கள்”

என்று கூறி அனுப்பினார். பின்பு மைக்கலின் பக்கம் திரும்பி,

“சகோதரர் மைக்கல், நீர் இங்கே வரும்பொழுது என்ன வார்த்தைப்பாடுகள் எடுத்தீர் என ஞாபக முள்ளதா?” என வினவினார்.

“ஆம் தந்தையே, உங்களின் உத்தரவிற்கிணங்க நான் ஒரே இடத்தில் தங்கியிருப்பேனென்றும், இவ்வகை வாழ்க்கையை வெறுத்து நிரந்தரான இறை வாழ்க்கையைக் கடைப் பிடிப்பேனென்றும், இறுதியாக உங்களுக்கும், என்ன மாதிரிகளுக்கும் கீழ்ப்படி வடன் நடப்பேனென்றும் வாக்களித்தேன்” என்றார்.

“ம்... உமக்கு அவை மூன்றும் ஞாபகத்தி லுள்ளது; அதிலும் இறுதியாகக் கூறியது நன்று” பெனடிக்ட் தொடர்ந்தார்; இப்பொழுது அனைவரும் தங்கள் வேலைகளைத் தொடர்லாம்.

“சகோதரர் மைக்கல், நீர் உமது அறைக்குச் சென்று இவைகளைப் பற்றி ஆழமாகச் சிந்தியும். விசேடமாகக் கீழ்ப்படித்தலைப் பற்றி”.

“ஸ்ரி தந்தையே” தலையை அசைத்தார் மைக்கல். அனைவரும் அவ்விடத்தை விட்டு நீங்கியதும் பெனடிக்ட் மைக்கலை உற்றுநோக்கினார். பின்பு சமையலறையை நோட்டப்பிட்டார். அப்பெரிய சமையல றையை மிகவும் சுத்தமாக வைத்திருந்தார் மைக்கல். தினமும் 300 தூறவிகளுக்கு உணவு சமைத்து வழங்குவார். உண்மையிலேயே நேர்மை யுள்ள கடுமையான உழைப்பாளி. மிகவும் நல்ல வரும் கூட. ஆனால், பயத்துடன் கூடிய சிறிய

“தேவையிலுள்ளவர்களுக்குப் பயன்படாத எப்பொருளும் எமக்குத் தேவையில்லை; வெளியில் எறிந்துவிடும்” என்றார்.

சுயநலம் கொண்டவர். அதுவும் தனக்காக இல்லை, தன் ஆச்சிரமத்திற்காக.

“பாவும் மைக்கல், நான் கடுமையாகப் பேசுவிட்டேன் போலும்; இதை அவர் வேணுமெனச் செய்யவில்லை”

என்ற எண்ணெய்துடன் சமையலறையின் மூலைக்குச் சென்றார். அங்கு ஒரு பெரிய எண்ணெய்த் தொட்டி வெறுமையாகக் காணப்பட்டது. வழக்கமாக அத் தொட்டி எப்போதும் நிறைந்திருக்கும் ஆனால், இப்போது நிலைவேறு. பெனடிக்ட் அவ்விடத்தில் முழுந்தாளிட்டு இறைவனிடம் வேண்டினார். பலநேரமாகச் செய்தத் பின் எழுந்தவர் எண்ணெய்த் தொட்டி முழுவதும் எண்ணெய் நிறைந்திருந்ததை அவதானித்தார்.

“ஆண்டவரே! உமது நாமம் போற்றப்படுவதாக!” கண்களில் கண்ணர்கள் மல்க நன்றி கூறினார். அனைத்தையும் கண்ட மைக்கல் தீகைத்து நின்றார்.

“சகோதராரே! இனிமேல் ஏழைகளுக்கு உதவி செய்வதில் உமக்குப் பிரச்சினை இருக்காது” என அவரிடம் கூறிச் சென்றார் பெனடிக்ட். தனது பிழையை உணர்ந்த சகோதரர் மைக்கல் முழுந்தா ஸிட்டு இறைவனிடம் மன்னிப்புக் கோரி வேண்டினார்.

இரு தந்தை தன் சொந்தப் பிள்ளைகளை அன்பு செய்வதைப் போன்று தந்தை பெனடிக்ட் அவரது தூறவிகளை அன்புசெய்தார். தனது தூறவிகள் அனைவருமே புனிதர்களாக வேண்டுமென நினைத்தார். அவர் அன்றாடம் போதித்து வந்த கீழ்ப்படிதல், எளிமையான வாழ்க்கை, ஆசிரம சட்ட ஒழுங்குகள் தூறவிகளுக்கான வாழ்க்கை முறைகள் என்பன தற்பொழுது மட்டுமன்றி எப்பொழுதுமே கடைப்பிடிக்கப்பட வேண்டும் அதனால் அவற்றை எழுத்து வடிவிற்கு கொண்டுவருதல் அவசியமென நினைத்தார். திருவிவிலியத்தின் உதவியு டனும் புனித அகுஸ்தின், புனித பசில் அவர்களின் சட்ட திட்டங்களுடனும் இணைந்து தூறவிகளுக்கான சட்டதிட்டங்கள் நிறைந்த புத்தகமொன்றை (The Rule Of St. Benedict) மொன்டே கஷினோவில் வைத்து எழுதினார். அச்சட்டதிட்டங்கள் இன்றுவரை தூறவிகள் பொதுநிலையினர் எனப் பலதரப்பினராலும் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருகின்றன.

~ தொடரும் ...

இலக்கு

ஆ
ழி
யோ
ன்

மந்தர்

அன்மையில் ‘வழிகாட்டி’ என்னும் புதிய மாத இதழ் ஒன்றைப் பார்வையிடும் சந்தர்ப்பம் கிடைத்தது. இதுவோர் இலவச சஞ்சிகையாகும். ‘யூயர்கல்வி, தொழில் வழிகாட்டல் மாத இதழ்’ என்றே இதனைக் குறிப்பிடுகின்றார்கள்.

அதன் ஆசிரியர் தலையங்கம் பின்வருமாறு சொல்கின்றது. “காலம் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றது. தேவைகள் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன. பேனாவை உள்ளேவிட்டு சுற்றிப்பாட்டுக்கேட்ட சிக்கல் பிடித்த ஒவி நாடா (‘டேப்’) இன்று இல்லை. தட்டச்சு இயந்திரம் உற்பத்தி செய்த கடைசி நிறுவனமும் பூட்டப்பட்டுவிட்டது. அப்போ நாங்கள் எங்கு நிற்கின்றோம்? முன்பெல்லாம் தசாப்தத்தில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் இன்று நாட்கணக்கில் நடக்கின்றன. மொத்தத்தில் எல்லாம் மாறிக்கொண்டிருக்கின்றன. ஆனால் நாம்???

எவ்வளவு தொழில் வாய்ப்புகளும், கற்கை நெரிகளும் புதிதாய் உருவாகி செல்வாக்குச் செலுத்துகின்ற போதும் இன்னும் பழைய மாதிரியே மட்டுப்படுத்தப்பட்ட பல்கலைக்கழக அனுமதிகளுக்கும், அரசாங்கத் தொழில்களுக்கும் கூட்டம் கூட்டமாய் அலைந்து கொண்டிருக்கின்றோம். அளவிடமுடியாத அறிவையும் திறமையையும் உடைய எமது இளைய செல்வங்களின் எதிர்காலத்தினை வளமாக்கவேண்டிய அவசியம் எல்லோருக்கும் உண்டு. அந்தவகையில் வழிகாட்டியினது அன்றையில் பங்களிப்பும் அவசியமானதாகும்.

‘வழிகாட்டி’யானது ஊடகத்துறையில் அனுபவமற்றவர்களோடும் மிகக்குறைந்த வளங்களோடும் சமுதாயத்தின் அவசியம் கருதி வெளிவருகின்றது. எமது ஆக்கங்களில் நிறைவு இருப்பின் மனதாரப் பாராட்டுங்கள், குறைகள் இருப்பின் குட்டி உணர்த்துங்கள்.

‘வழிகாட்டி’ உங்களின் குழந்தை அரவணைத்தும் அடித்தும் வளர்ப்பதுமே ஆரோக்கியமான வளர்ச்சியின் வெளிப்பாடு. இலவச இதழான் ‘வழிகாட்டி’ யின் நோக்கம் அனைத்து மாணவர்களிடமும் இளைஞர்களிடமும் பெற்றோர்களிடமுமாக எல்லோரிடமும் போய்ச் சேர்வதுதான். இதுவரைக்கும் தெரியப்படுத்துபவர்கள் விளம்பரங்கள் மூலமாகவோ அல்லது கட்டுரைகள் மூலமாகவோ தெரியப்படுத்துவார்கள். அதை எல்லோரும் பார்ப்பார்கள். ஆனால் குறிப்பிட்ட எல்லோரும் பார்ப்பார்களா என்பது ஜயம் தான். ஆனால் ‘வழிகாட்டி’யைப் பொறுத்தவரை இளையதலைமுறையினருக்குக் குறிப்பாக மாணவர், வேலைதேடும் வயதினரை மையமாக வைத்து அவர்களின் அனைத்து வகையான சந்தேகங்களையும், தேடல்களையும் தெரியப்படுத்துபவர்களிடமும், வழங்குநர்களிடமும் கொண்டு சேர்ப்பதன் மூலமும், மாணவர்கள் மற்றும் இளைஞர்களை நோக்கிய சேவைகளினை வழங்கும் பல்கலைக் கழகங்கள், கல்லூரிகள், கல் வி நிறுவனங்கள் வேலைவாய்ப்பு நிறுவனங்கள் மற்றும் வியாபார நிறுவனங்கள் ஆகியவற்றின் தகவல்களினை விளம்பரங்கள் மற்றும் கட்டுரைகளாகக் கொண்டுசெல்வதன் மூலமாக ஒர் இருவழித் தொடர்பு ஊடகமாகச் செயல்படுகிறது. இதன் மூலம் ‘வழிகாட்டி’ யானது இளம் சமுதாயத்தின் இன்றியமையாத துணைவனாக என்றும் தொடர அனைத்து தரப்பினரின் பேராதரவையும் வேண்டி நிற்கின்றான்.

தரம் வாய்ந்த கடதாசி, நல்ல அச்சுப்பதிவு என்பன கொண்டு வழிகாட்டி, யாழ்வீதி, வல்வெட்டித்துறை, யாழ்ப்பானம் என்னும் முகவரியில் இருந்து இது வெளிவருகின்றது. காலா செருப்பா, முயற்சிப்போம். இந்தியாவில் உயர்கல்வி, உயர்கல்வி உலகின் நல்விபரிமாணம், ‘வழிகாட்டி’யில் உங்களின் பங்களிப்பு, What Career is right for my child? வாசகர்களுக்கான வேண்டுகோள், Spectra Challenge, அடுத்து என்ன செய்வது? பக்குவம் என்ற தலைப்புகளில் அருமையான வழிகாட்டல் கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன. அத்துடன் வர்ணமயமான விளம்பரங்களும் காணப்படுகின்றன. உண்மையில் காத்திரமான முயற்சிதான். தொடர்ச்சியாக வெளிவர வேண்டும் என்பதுதான் எம் அவா! ■

ஞானத்தை, அடக்கத்தை, அறிவைப் புகட்டுவதற்கு ஒப்பானது போதிமரம். ஆரம்பகாலங்களில் குடிசை வீடானாலும் சரி, பெரிய பண்ணையார் பங்களாவானாலும் சரி வாசல்படிகள் தலையை இடிக்கிறமாதிரி தாழ்வாக இருக்கும். என் இப்படி வைத்திருக்கிறார்கள் என ஆழந்து யோசித்தால், தலைகுனிந்து வீட்டினுள் போக வேண்டும், வெளியில் வர வேண்டும். நமக்கு அடக்கத்தைப் போதிக்கிற போதிமரமாக அந்த வாசற்படி இருக்கிறது. கோயில்களில் கூட சில இடங்களில் இவ்வழக்கம் கையாளப்படுகிறது. புனித பூமியில் ஆண்டவரின் கல்லறையினுள் செல்லவேண்டுமென்றால் தலைகுனிந்துதான் செல்லவேண்டும். சொர்க்கத்தின் கதவு அரண்மனைக் கதவு போல பெரிய அலங்காரங்கள் செய்யப்பட்டு வளைவாக இருக்கிறிருதன எண்ணிலிட வேண்டாம். அதற்குள் நுழைகிறவர்கள் முழங்கால் முடங்கித்தான் போக வேண்டும் என வெப்ஸ்டர் என்ற ஓர் ஆங்கில நாடக ஆசிரியர் கூறியிருக்கிறார். அதாவது, அடக்கமாக, பணிவாக இருந்தால்தான் நாம் சொர்க்கத்திற்க்குப் போக முடியும்.

“அடக்கம் அமராளர் உய்க்கும் அடங்காமை

ஆரிருள் உய்த்து விடும்”

என்று வள்ளுவரும் கூறுகிறார்.

அடக்கமாக இருந்

தால் நம்மை மற்றவர்கள் ஒன்றும் தெரியாத
உதவாக்கரை என்றோ முட்டாள் என்றோ நினைந்து
விடுவார்கள் என எல்லா விடயங்களிலும் மூக்கை நுழைப்பதுவும்
தப்பு.

“அடக்கம் உடையார் அறிவில் ரென்றென்னிக்

கடக்கக் கருதவும் வேண்டா-மடத்தலையில்

ஓடு மீன் ஓட உறு மீன் வருமளவும்

வாடியிருக்குமாம் கொக்கு”

என்ற முதுரைப் பாடலில் ஒளவைப்பிராட்டியார் அடக்கமாக இருப்பவர்களை அலட்சியமாக நினைக்கக் கூடாது எனக் கூறுகிறார். அடக்கமாக இருப்பவர்களை அலட்சியமாக நினைக்காமலும் அடக்கமில்லாமல் ஆட்டம் போட்டால்தான் மதிப்பு என மட்டந்தட்டாமலும் இருக்கப் பழகுதல் நன்று.

சீனதேசத்தில் ஒரு வில்வீரன் இருந்தான். அவன் அரசவைக்குச் சென்று அரசனிடம் “இந்தத் தேசத்திலே வில்வித்தையில் மிகச் சிறந்தவன் நான்தான்; நீங்கள் உங்கள் சபையில் எனக்கு விருது வழங்க வேண்டும்” என்று கோட்டான்.

அரசரோ மெளனமாயிருக்க, ராஜ குரு எழுந்து, “தமிப்பி பக்கத்து மலைக்குக்கையில் வில்வித்தை யில் தேர்ச்சி பெற்ற முனிவர் ஒருவர் இருக்கிறார், அவரிடம் சென்று நீ பர்த்சித்துப் பார்த்தபின் உனக்குப் பட்டம் சூட்டுவதைப் பற்றித் தீர்மானிக்கலாம்” என்றார்.

அந்த வீரனுக்கோ ரோஷம் பொத்துக் கொண்டு வந்தது. மடமடவென்று மலைக்குச் சென்று முனிவரைக் கண்டான் - முனிவருக்கு நூறு வயது இருக்கும், அவ்வளவு தள்ளாமை. அவரிடம், நான் வந்த விடயத்தைக் கூறினான். முனிவரோ மிகவும் அடக்கமாக:

“தமிப்பி உன் தோளின் மேல் இருப்பது என்ன” என்று கேட்டார். அதற்கு அவனோ “என்ன சாமி இது தெரியாமல்தானா நீங்கள் புகழ்பெற்ற வில்வீரானீர்கள்? என்னைப் போய் உங்களிடம் நற்சான்றுபெற அனுப்பினாரே அந்த ராஜகுரு! அவரை என்ன செய்ய வேண்டும்” என்றான். அதற்கு முனிவர்

“சரி சரி தமிப்பி, நான் இந்த வில் அம்பைத் தொட்டே நாற்பது ஜம்பது வருடமாகிறது அதுதான் விசயம். என் கூட வா, உன் தீர்மை யைக் காட்டு” எனக்கூறிக்கொண்டே மலை மேலே ஏற்றுத்தொங்கினார்.

வில்வீரனுக்கு ஒரே ஆச்சரியம்! என்னா இந்த கிழமுனி ‘கால்தூக்கி வைக்கக் காலைண்டு போகும்’ என நினைத்தேன். இந்தப் பேயோட்டம் ஒடுக்கிறாரே மனுவன்! என எண்ணிக்கொண்டு பின்னால் ஓடினான்.

முனிவர் மலையுச்சிக்குச் சென்று அந்த ரத்தில் நின்ற பாறை ஒன்றின் மேல் ஏறி நின்று கொண்டு அந்த வில்வீரனையும் ஏறும்படி கட்டளையிட்டார். அவ்விடத்தில் காலை ஊன்றி நிற்பதற்கே இடமில்லை, பின் அதில் இருவரும் எப்படிக் காலுன்றி நிற்பது!

முனிவர் கூப்பிட்டார் “வா - இந்தப் பாறையில் நின்று கொண்டு அதோ தெரியும் மரத்திலுள்ள பழத்தை அடித் துக்காட்டு” என்றார்.

யத்தில் அவனுக்கு முச்சே நின்று விடும் போலிருந்தது. தொடை நடுங்கியது. “ஜூயோ சாமி என்னால் முடியாது” என்று கத்தினான். “அப்போ எப்படி நான் அரசனிடம் நீ பெரிய வில்வீரன் எனக் கூறுமுடியும்” என முனிவர் கேட்டார்.

“நான் தோற்றுவிட்டேன் சவாமி ஆனாலும், நீங்க வில் வித்தையில் பெரிய ஆள்

என்பதை நான் எப்படி நம்பமுடியும்” என்றான். முனிவரோ “சரி நான் எதை அடித்துக்காட்ட வேணும் என நீ சொல், முயற்சி செய்து பார்க்கிறேன்” என்று கூறினார்.

அவன் ஆகாயத்தைப் பார்த்தான், பறவைக்கூட்டம் பறந்துகொண்டிருந்தது. உடனே, “அப் பறவைக் கூட்டத்தில் எழாவது பறவை” என்றான். முனிவர் அன்னார்ந்து பார்த்தார் பறவை அவன் காலடியில் விழுந்தது. வீரன் முனிவரின் காலடிகளைப் பற்றிப் பிடித்துக் கொண்டான்.

“இது எப்படி சாமி, நானும் அதுபோலாக ஒனும் எனக்கு வழிகாட்டுங்க” என்றான். “அடக்கமாயிரு அதுபோதும்” என்றார். அடக்கமாக இருந்தால் அமைதி வந்துவிடும். மனசு ஒரு நிலையிலிருந்தால் ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ளமுடியும். இதனால்தான் அனுபவ சாலிகளும் ஆன்மீகவாதிகளும் ஞானிகளும் பணிவாக இருக்கிறார்கள்.

உடலை வளர்க்க சாப்பாடு மட்டும் போதும் ஆனால், அறிவு வளர்ச்சிக்கும் ஆன்மீக வளர்ச்சிக்கும் அடக்கம் வேண்டும். கறியில் புளி, மிளகு, காரம், போட்டு மணக்க மணக்கச் செய்தாலும் உப்பில்லாது போனால் சாப்பிட முடியாது. “உப்பில்லாப் பண்டம் குப்பையிலே” அதைப் போலவே ஒரு மனிதனுக்குப் படிப்பு, பட்டம், பதவி எல்லாம் இருந்தும் அடக்கம் என்ற ஒன்று மட்டும் இல்லை என்றால் எல்லாமே வீண்தான். எனவே, அடக்கம் ஒரு பெரிய போதிமராக வியாபிக்க வேண்டும்.

“தம் வாயையும் நாவையும் காப்பவர் இடுக்கண் வராமல் தம் மைக் காத்துக் கொள்வார்” (நீதிமாழி 21:23)

அகமதி ஜம்படுத்துவோர்

பேறுவிபந்தோர்

2 0 / 3 ம் ஆண்டிடங்

உலக அகமதி நாள் கருப்பொருள்

2013ம் ஆண்டு ஜனவரி முதல் நாளன்று சிறப்பிக்கப்படும் 4வெது உலக அமைதி நாளுக்கென திருத்தந்தை தேர்ந் தெடுத்துள்ள கருப்பொருள் - ‘அமைதி ஏற்படுத்துவேர் பேறுபெற்றோர்’ என்பதாகும். 4வெது உலக அமைதி நாளுக்கான திருத்தந்தையின் செய்தி வருகிற டிசம்பரில் வெளியாகும்.

மாநகரை விடுவதே முனிவர்

சிறுவர்களுக்கு
மட்டும்

முடிவத்திக்கூடி
31- 10 - 2012

'பரிசுப்
போட்டி'

விவிலியங் கற்போம் - 114

இணைச்சட்டம் 14ம் 15ம் அதிகாரங்கள்

(பொருத்தமான சொற்களைத் தெரிந்து இடைவெளிகளை நிரப்புக)

மோசே இஸ்ரயேலிடம் “நீங்கள் ஆண்டவரின் மக்கள். எனவே, இருந்தவருக்காக உங்கள் உடலைச் சிதைத்துக்கொள்ள வேண்டாம். உங்கள் தலைமுடியை மழித்துக் கொள்ளவும் வேண்டாம். தீட்டான எதையும் உண்ண வேண்டாம். ஆண்டுதோறும் உன் நிலத்தில் விளையும் எல்லாப் பலன்களிலும் பாகத்தைப் பிரித்தெடு. தம் பெயர் விளங்கும்படி ஆண்டவர் தேர்ந்து கொண்ட இடத்தில், உன் தானியங்களிலும், உன் திராட்சை இரசத்திலும், எண்ணெயிலும், பத்திலொரு பாகத்தையும், உன் ஆடு, மாடுகளின் தலையீற்றுக்களையும் அவர் திருமுன் உண்பாய். அதனால், ஆண்டவருக்கு என்றும் அஞ்சி நடக்கக் கற்றுக்கொள்வாய். உன் ஆண்டவர் அளிக்கும் போது, அவர் பெயர் விளங்கும்படி தேர்ந்துகொண்ட இடம் உனக்கு வெகு தொலைவிலிருந்தால், நெடும் பயணம் செய்யவேண்டிய தாயும், உன் பொருத்தகளைத் தூக்கிச் செல்ல முடியாததாயும் இருந்தால், நீ அதை விற்று, கையில் எடுத்துக்கொண்டு செல். அங்கு உன் விருப்பம் போல் மாடு, ஆடு, திராட்சை இரசம் ஆகியவற்றையும், உன் நெஞ்சும் விரும்பும் எதையும் அந்தப் பணத்திற்கு வாங்கி, நீயும், உன் வீட்டாரும் ஆண்டவர் முன்னிலையில் உண்டு உன் நகருக்கும் லேவியனுக்கு உண்ணோடு பங்கும் சொத்துரிமையும் இல்லாததால், அவனைக் கைவிடாதே, மூன்றாம் ஆண்டின் இறுதியில் உன் நகரின் வாயிலாருகே வை. லேவியரும், அன்னியரும் கைம்பெண்களும் உண்டு நிறைவு கொள்வார். அப்போது அனைத்துச் செயல்களிலும் உன் கடவுளாகிய ஆண்டவர் உனக்கு ஆசி வழங்குவார். ஏழாம் ஆண்டின் முடிவில் நீ விடுதலை அளிப்பாய். விடுதலையின் விபரம் இதுவே; ஒருவன் தனக்கு அடுத்திருப்பவனுக்கோ, தனது சகோதரனுக்கோ கொடுத்த தண்ட வேண்டாம். வேற்றினத்தாரின் கடனைத் தண்டலாம். உண்ணிடம் வறியவர் இல்லாதிருக்கட்டும். அப்பொழுது உண்ணைக் கடவுள் ஆசியால் நிரப்புவார். நீ பல இனத்தாருக்கும் கடன்கொடுப்பாய். நீயோ கடன் வாங்கமாட்டாய். நீ பல இனத்தானையும் ஆளுவாய். உண்ணையோ எவனும் ஆளமாட்டான் ஆண்டில் நீ கஷ்டப்படும் உன் வறிய சகோதரனுக்குத் தாராளமாய்க் கொடு. கொடுக்கும் போது உள்ளத்தில் பொருமாதே. அப்போது நீ செய்யும் அனைத்துச் செயல்களிலும், மேற்கொள்ளும் எல்லா முயற்சிகளிலும் உன் கடவுளாகிய ஆண்டவர் உனக்கு ஆசி வழங்குவார். உன் இனத்து, ஓர் எபிரேயனோ உண்ணிடம் அடிமையாய் விலைப்பட்டிருந்தால் ஆறு ஆண்டுகள் அவர்கள் உனக்குப் பணிபுரியட்டும். ஏழாம் ஆண்டில் விடுதலை கொடுத்து அனுப்பும்போது, உன் ஆடு மந்தை, உன் களம், உன் திராட்சை ஆலையிலிருந்து தாராளமாகக் கொடுத்தனுப்பு. “உம்மை விட்டுப் போகமாட்டேன்” என்று உண்ணிடம் கூறுவானாகில், நீ ஒரு அவன் காதைக் கதவோடு சேர்த்துக் குத்துவாய். அதன்பின் அவன் என்றென்றும் உண்ணோடிருப்பான். உன் ஆடு மாடுகளின் ஆண் தலையீற்றிடம் உன் ஆண்டவருக்கென ஒப்புக்கொடு. உன் மாட்டின் தலையீற்றிடம் வேலை வாங்காதே; உன் ஆட்டின் தலையீற்றின் நீயும் உன் வீட்டாரும் ஆண்டுதோறும் அவர் திருமுன் அவற்றை உண்பீர்கள். அவை எதாகிலும் குறையுடனிருப்பின் ஆண்டவருக்குப் பலியிடாதே” என்று கூறினார்.

விடைகள்: மகிழ்வீர்களாக, அனாதைகளும், கடனை, எபிரேயனோ, ஏழாம், கூசி, கத்தரியாதே, குத்தாசியால், பணத்தை, பத்திலொரு.

(வினாக்களுக்காக விடைகள் எழுதியிருப்பதை வென்றும், பிற்கால அனுப்பயறும் விடைகள் போட்டியில் சொத்துக் கொள்ளப்படாதாலும்)

பரிசுப் போட்டி

அறிவை வளர்ப்போம்-114

(பொருத்தமான சொற்களின் கீழ் அடிக்கோடுக)

1. ஒவ்வு அலைகள் இவைகளில் வேகமாகப் பரவும் (நீர் - உலர்ந்த காற்று - வெற்றிடம்)
2. தமிழ்ச் சிறுக்கையின் திருமூலர் என்று புகழப்பட்டவர் (ஜெயகாந்தன் - மௌனி - புதுமைப்பித்தன்)
3. 'பாசிசம்' என்ற அரசியல் சித்தாந்தத்தை அறிமுகப்படுத்தியவர் (ஹிட்லர் - ஸ்ராவின் - முசோவினி)
4. இலங்கை அணி கிறிக்கற் விளையாட்டில் உலக கிண்ணத்தை பெற்ற ஆண்டு (1996 - 1998 - 2000)
5. மருத்துவ சிகிச்சையில் பயன்படுத்தப்படும் 'குளோர்போம்' என்னும் என்னும் மயக்க மருந்தைக் கண்டுபிடித்தவர் (ஹாஸ்சன் - ஜேம்ஸ்சிம்ப்சன் - வில்லியம் ஹார்வே)
6. படித்த மாணவன் என்பதில் படித்த என்பது (வினைமுற்று - வினைச்சம் - பெயரெச்சம்)

காழும்பு தமிழ்ச் சுட்டு

நாலகும்

பெயர் :

முகவரி :

அனுப்பவேண்டிய முகவரி:

விவிலியம் கற்போம் / அறிவை வளர்ப்போம் - 114

பரிசு அனுப்பவேண்டிய தபாலகம்:

தொண்டன்

அ. பெ. என் - 44

மட்டக்களப்பு.

விவிலியம் கற்போம் - 112 விடைகள்

சித்திம், பெயரோத்திலிருந்து, திருமுன், நியமங்களையும் ஆண்டவர், வேற்றுத் தெய்வங்களை, அடையாள ஆசியும், அரபாவில், யோர்தானை

அறிவை வளர்ப்போம் - 112 விடைகள்

1. 1969	2. UNI	3. ஐக்கிய அமெரிக்கா
4. கிரிஸ்தவ வணக்கம்	5. சொல்லுக்குறுதி	6. அசை

பரிசுகள் - அனுசரணை: அருள்தந்தை. அன்றனி குருஸ் CRS

இரு பிரிவுகளுக்கும் சரியான விடைகளை எவருமே எழுதவில்லை. ஒரு பிரிவுக்கு மட்டும் சரியான விடைகளை எழுதி 200/= பரிசு பெறுவோர்

► மெறோனா ஸ்டாக்
48/13, புளோரி வீதி,
மண்ற்சேணை,
கல்முனை - 01. | ► அஸ்லினா ஸ்டன்
இல. 12, 1ம் தெரு,
பாரதிபூர்,
திருகோணமலை. |
|---|---|

சிறுவர் சிறுமியருக்கான வர்ணம் தீட்டும் போட்டி 64 முடிவுகள்

► முதலாம் பரிசு - 400/=
அமலதாசன் டிலக்ஷி
2ம் ஒழுங்கை,
மணல்சேணை,
கல்முனை. | ► இரண்டாம் பரிசு - 300/=
A. கிஷானி
2ம் ஒழுங்கை,
மணல்சேணை,
கல்முனை. | ► மூன்றாம் பரிசு - 200/=
K. வெஷின்
93/2, நீதிமன்ற வீதி,
திருகோணமலை. |
|--|--|--|

போட்டியில் பங்குகொண்ட அனைவருக்கும் எமது நன்றி. (ஆ - ர)

